



การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดย
ใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ
(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี



นัฐกานต์ ยิ้มพะ

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดย
ใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ
(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี



การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) โรงเรียนอนุบาล
วัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี"
ของ นัฐกานต์ ยิ้มพะ
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์)
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์)
หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี
ผู้วิจัย	นัฐกานต์ ยิ้มพะ
ประธานที่ปรึกษา	ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) 127 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผน แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย=4.64, S.D.=0.47) 2) ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

Title	ENHANCING THE 5TH GRADE STUDENTS' VOCABULARY LEARNING ABILITY THROUGH TASK-BASED LEARNING APPROACH FOR ANUBAN WATNONGKHUNCHAT SCHOOL, UTHAITHANI PROVINCE
Author	Nattakhan Yimpa
Advisor	Tamronglak U-nakarin, Ed.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2022
Keywords	English vocabulary, Task-based Learning

ABSTRACT

The purposes of the study were: 1) To construct and evaluate the quality of Task-based Learning lesson plans for developing the English vocabulary learning ability of fifth-grade students. 2) To compare the English vocabulary learning ability of the students before and after using the Task-based Learning approach. 3) To investigate the satisfaction level of the students with the Task-based Learning approach. The research used a sample group of 127 fifth-grade students in the second semester of the 2022 academic year from Anuban Watnongkhunchat School. The tools used in the research included seven lesson plans, pre-test and post-test assessments, and a satisfaction questionnaire. The statistical methods used mean, standard deviation, and dependent t-test. The research findings indicated that: 1) The Task-based Learning lesson plans for developing English vocabulary learning ability for the fifth-grade students were highly appropriate (Mean=4.64, S.D.=0.47). 2) The English vocabulary learning ability of the students after using the Task-based Learning approach was significantly higher than before with statistical significance at the .05 level. 3) The students had a high level of satisfaction with the Task-based Learning approach for developing their English vocabulary learning ability.

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาอย่างยิ่งของ ดร. ทำรงลักษณะ เอื้อนครินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดระยะเวลาในการทำค้นคว้าอิสระครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ แก้วนุช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดากาญจน์ ปัทมดิล และ Dr. Henry Yuh Anchunda ที่กรุณาสอบการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ดร. สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต ผู้ช่วยศาสตราจารย์เนรัญชลา จารุจิตร และอาจารย์กนิษฐวดี ด้านตระกูลหิรัญ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อนร่วมงาน และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

เหนือสิ่งอื่นใด ขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดาของผู้วิจัยที่คอยให้กำลังใจ ส่งเสริมและสนับสนุนในทุกด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

นัฐกานต์ ยิ้มพะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศคุณูปการ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	5
ขอบเขตของงานวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
หลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2.....	11
แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	14
ทฤษฎีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	33
แบบแผนการวิจัย.....	33

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	41
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี.....	42
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัด อุทัยธานี ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	43
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี.....	44
บทที่ 5 บทสรุป.....	47
สรุปผลการวิจัย.....	47
อภิปรายผล.....	48
ข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม.....	52

ภาคผนวก.....57

ประวัติผู้วิจัย91



สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ.....	17
ตาราง 2 แบบแผนการวิจัย.....	34
ตาราง 3 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	42
ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานีที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน	44
ตาราง 5 แสดงผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี	45
ตาราง 6 แสดงคะแนนประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลีและภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 220)

กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) มีการปฏิรูปการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และใช้งานได้ทั้งในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางดำเนินการที่เป็นเอกภาพ มีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6) มีระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่ระดับ A1 ในระดับนี้ ผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ ใช้ภาษาแนะนำ ถาม-ตอบ ปฏิสัมพันธ์พูดคุยในเรื่องที่กำหนด การเรียนการสอนจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนฟังและพูดสื่อสารเป็นหลัก ผู้เรียนจึงจะมีความสามารถตามที่กำหนด

นักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสรุปได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาควรเน้นการสื่อสารและใช้วิธีการสอนด้วยแนวทางของการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ในชั้นเรียนทั้งระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน อันจะนำไปสู่ผลคือ นักเรียนสามารถใช้ภาษาในชีวิตจริงได้ต่อไป
2. ครูไม่สามารถสอนสิ่งที่ครูรู้แก่เด็กได้ทันที แต่ครูต้องหาวิธีการหรือกระบวนการที่จะทำ ให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง
3. บรรยากาศในชั้นเรียนที่เรียนโดยให้เพื่อช่วยเพื่อนดำเนินไปอย่างดี เพราะนักเรียนรู้สึกเป็นกันเอง หมดความกังวลใจ และมีการปะทะสัมพันธ์ (Interaction) กันอย่างดีระหว่างนักเรียนในกลุ่ม
4. ลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรได้รับการปรับให้เป็นการสอนภาษาอังกฤษในโลกของความเป็นจริง ครูผู้สอนภาษาใช้หลักการของมนุษย์สัมพันธ์ปรับและเลือกวิธีการสอนหลายชนิดมาใช้ตามสถานการณ์ในบทเรียนให้เกิดเป็นการเรียนการสอนอย่างมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Technique) เน้นการฝึกและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดด้วยการเรียนเป็นกลุ่มหรือจับคู่ ให้เด็กเกิดความเข้าใจอยากรู้ และเชื่อว่าภาษาเป็นสิ่งดี ๆ ภาษาเป็นสิ่งมีประโยชน์ใช้สำหรับอนาคตอันไกลในชีวิตจริงของเด็กเอง
5. การสอนภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องยึดทฤษฎีใดทฤษฎีเดียว ควรเป็นลักษณะการสอนที่ผสมผสาน
6. การสอนให้เด็กได้แสดงออก ได้รวมกลุ่มฝึกทักษะและเรียนรู้จากการทำกิจกรรมในกลุ่ม นักเรียนจะได้รับการสนับสนุนให้มีปฏิริยาตอบโต้กับสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยแนวคิดและวิธีการเรียนที่เป็นตัวของตัวเอง ในหมู่เด็กด้วยกันก็จะสามารถกระตุ้นกันเองให้มีปฏิริยาตอบสนองในการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งจะยังส่งผลให้เด็กเกิดความมั่นใจในตัวเองที่จะกล้าพูดภาษาอังกฤษ

ธรรมชาติของเด็กวัยเรียนประถมศึกษา คือ ไม่ชอบอยู่นิ่งเฉย เด็ก ๆ วัยนี้ชอบเคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลงช่วงสมาธิสั้น การจะให้เด็กในวัยนี้นิ่ง ๆ ฟังอะไรที่ครูหรือผู้ใหญ่พูดนาน ๆ จะทำให้ค่อนข้างยากและมักไม่ประสบผลสำเร็จ การที่ครูสอนภาษาอังกฤษฝึกให้เด็กนักเรียนออกเสียงประโยคที่ยาว ๆ หรือให้อ่านออกเสียงซ้ำจากหลายเที่ยว โดยไม่เปลี่ยนกิจกรรมเลยเป็นเวลานาน เด็กจะเกิดความเบื่อหน่าย และไม่อยากจะพูดภาษาอังกฤษ ปัญหาคือ ช่วงสมาธิของเด็กในวัยนี้สั้น การฝึกให้เขาพูดจึงอาจจะไม่สัมพันธ์กับการฟัง เมื่อฟังไม่ปะติดปะต่อเพราะครูพูดยาวเกินไป เด็กก็จะพูดโต้ตอบไม่ได้ ฉะนั้นครูผู้สอนพึงควรทำความเข้าใจกับธรรมชาติของเด็กวัยนี้ แล้วเลือกวิธีการหรือกิจกรรมฝึกการพูดให้เหมาะสมกับวัย จะทำให้เด็กสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ และอยากจะพูดภาษาอังกฤษ รัฐบาลเคยประกาศนโยบายกระตุ้นนักเรียนทั่วประเทศให้พูดภาษาอังกฤษกันทั้งวัน

ในวันจันทร์ แต่นโยบายไม่ค่อยมีผล เพราะดูเหมือนนักเรียนจะไม่พยายามพูดภาษาอังกฤษเวลาอยู่กับเพื่อนและกับครูผู้สอน จากการสอบถามนักเรียน สาเหตุของปัญหาเหล่านี้คือ นักเรียนไม่รู้คำศัพท์ ไม่เข้าใจสิ่งที่คนอื่นพูดเป็นภาษาอังกฤษ และไม่สามารถพูดเป็นภาษาอังกฤษได้

ริชาร์ด, และเรแนนด์ยา (Richard, & Renandya, 2002, p. 255) กล่าวว่า “คำศัพท์เป็นส่วนประกอบหลักของภาษา และเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่เป็นตัวกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้ดีมากขึ้นเพียงใด” เช่นเดียวกับผลการวิจัยต่าง ๆ มากมาย พบว่า คำศัพท์มีบทบาทสำคัญมากสำหรับเด็กเล็ก เพราะหากไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ เด็กเล็กจะไม่สามารถเข้าใจข้อความหรือสารต่าง ๆ ได้ ภาษาอังกฤษควรถูกการสอนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนแต่โรงเรียนในประเทศไทยกลับสอนการอ่านและสะกดคำภาษาอังกฤษผ่านการท่องจำคำศัพท์ ซึ่งไม่เป็นไปตามธรรมชาติของการได้มาซึ่งคำศัพท์ คำศัพท์ใหม่ควรเรียนรู้ในบริบทของการได้มาซึ่งความรู้ใหม่ ซึ่งหมายความว่า การท่องจำคำศัพท์แยกกันยาว ๆ ไม่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่พวกเขาอ่านมากขึ้น ครูควรสอนคำศัพท์และแนวคิดใหม่โดยใช้ภาษาและหนังสือที่มีเนื้อเรื่องที่มีความหมาย

ความสำเร็จในการเรียนรู้มักขึ้นอยู่กับจำนวนประสาทสัมผัสที่ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนสามารถสัมผัสบางสิ่งได้ นอกจากการได้ยินและเห็นคำที่มีความหมายนั้นแล้ว โอกาสในการเรียนรู้คำนั้นมีสูงมาก ธรรมชาติของการได้ภาษาใหม่ เด็กจะเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาแม่ไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยการพูดคุยโต้ตอบกับผู้ปกครองและเพื่อน การเรียนรู้ผ่านคน สิ่งของ และสภาพแวดล้อม ดังนั้น ควรเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ผ่านสถานการณ์จริงที่ใช้ภาษานั้น ๆ เนื่องจากเด็กจะจดจำสิ่งที่นำมาใช้นั้นได้เป็นอย่างดี

กันนิง (Gunning, 1992) เสนอขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพที่ครูสามารถทำได้เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการด้านคำศัพท์คือการจัดเตรียมประสบการณ์ที่หลากหลายให้แก่ นักเรียน ฤกษ์เส้าสำคัญคือการจัดกิจกรรมให้มากที่สุด คือ

1. การเสริมสร้างประสบการณ์ (Building experience)
2. การเชื่อมโยงคำศัพท์กับประสบการณ์ต่าง ๆ (Relating vocabulary to background)
3. การพัฒนาความหมายของคำศัพท์เชิงลึก (Developing depth of meaning)
4. การนำเสนอสิ่งต่าง ๆ อย่างหลากหลาย (Presenting several exposures)
5. การสร้างสิ่งที่สนใจเป็นคำพูด (Creating an interest in words)
6. การส่งเสริมการถ่ายโอนทางภาษา (Promoting transfer)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับหลักการของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เนื่องจากเป็นการบูรณาการระหว่างรูปแบบ หน้าที่ และความหมาย เดวิด นูแนน (Nunan, 2014) นิยามความหมายของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ว่าเป็นวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามระเบียบวิธี วิธีการ แบบอิงตามงาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้โอกาสผู้เรียนในการ

ทดลองและสำรวจทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการใช้ภาษาอย่างแท้จริง ใช้งานได้จริง และใช้งานได้จริงเพื่อจุดประสงค์ที่มีความหมาย ผู้เรียนควรเปิดใช้งานภาษาใดก็ตามที่พวกเขามีอยู่แล้วในกระบวนการทำงานให้เสร็จ โดยรวมแล้ว บทบาทของการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติ คือการกระตุ้นธรรมชาติของผู้เรียนให้ปรับปรุงพัฒนาความสามารถทางภาษาของพวกเขา โดยการท้าทายให้ทำงานที่มีความหมายให้เสร็จสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิลลิส (Willis, 1996) ที่ให้คำนิยามความหมายของการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ว่าเป็นการเรียนการสอนโดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนเรียนรู้ โดยการลงมือปฏิบัติ กล่าวคือ การเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของงานปฏิบัติ คำศัพท์และวลีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสื่อสาร ไม่ใช่โครงสร้างไวยากรณ์ หากขาดความรู้ด้านคำศัพท์จะทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อสารได้ การเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสามารถช่วยพัฒนาความสามารถนักเรียนที่มีระดับภาษาในระดับต้นได้ เพราะสิ่งที่นักเรียนได้รับจากการปฏิบัติไม่ว่าจะมากน้อยเพียงใดล้วนมีคุณค่าทั้งสิ้น

แนวคิดการนำการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ(Task-based learning) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของวิลลิส (Willis, 1996, p. 19) คือ กระบวนการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ (natural language learning processes) สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ในห้องเรียนได้ โดยต้องประกอบด้วยเงื่อนไข 3 อย่าง คือ

1. การเปิดรับภาษาเป้าหมาย (the provision of exposure to the target language)
2. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสารจริง (the provision of opportunities for learners to use the target language for real communication)
3. การให้แรงจูงใจแก่ผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ (the provision of motivation for learners to engage in the learning process)

หลี่ นา (Li-na, 2012) กล่าวว่า แนวคิดการเรียนการสอนโดยเน้นงานปฏิบัติเป็นวิธีการเรียนคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพ ได้รับความสนใจของผู้เรียน พัฒนาความหมายทางภาษาโดยการเจรจาต่อรอง (negotiation) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้และความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียน ส่งผลต่ออารมณ์และพัฒนาการทางด้านความรู้ของผู้เรียน แนวคิดการเรียนการสอนโดยเน้นงานปฏิบัติพัฒนา มาจากการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching หรือ CLT) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากการสื่อสารอย่างมีความหมาย มุ่งให้โอกาสผู้เรียนในการใช้ภาษาพูดและเขียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ถูกรออกแบบให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ปฏิบัติจริงเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีความหมาย โดยผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้ใช้ภาษาในกระบวนการงานปฏิบัติที่ชัดเจน (Nunan, 2004, pp. 13-14)

กล่าวโดยสรุป คือ การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ(Task-based learning) การเรียนการสอนโดยเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เป็นวิธีการเรียนคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้ได้กับผู้เรียนหลากหลายระดับ เพราะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำด้วยตนเอง ได้รับความสนใจและทำทหายด้วยงานปฏิบัติที่หลากหลาย ซึ่งผู้เรียนต้องลงมือทำเองจนประสบความสำเร็จ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้อแบบเน้นงานปฏิบัติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้อแบบเน้นงานปฏิบัติ

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 8 ห้อง จำนวน 348 คน โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 ห้องเรียน คือ ป.5/6 – 5/8 จำนวน 127 คน

1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ (อ 15101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Jobs โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 เรื่อง มีแผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผน ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Jobs	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 She usually plays the piano.	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 What do you like doing?	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 He likes playing basketball.	จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 What do firefighters do?	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Work and free time.	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 School trips!	จำนวน 2 ชั่วโมง

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

- 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 2.2 ตัวแปรตาม คือ
 - 2.2.1 ความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 2.2.2 ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อสื่อความหมายและบูรณาการกับรูปแบบภาษาในการทำงานปฏิบัติ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กัน และสร้างผลงาน/ชิ้นงานที่มีความเหมาะสม กิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่สามารถนำมาซึ่งผลงานเกี่ยวกับกระบวนการความเข้าใจทางภาษา เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และมีการประเมินผลการทำงาน เช่น ใบงาน การนำเสนอหน้าห้องเรียน เป็นต้น และจะช่วยสร้างเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนงานปฏิบัติ (pre-task) ชิ้นงานปฏิบัติ (task cycle) และขั้นเน้นภาษา (language focus)

ขั้นตอนงานปฏิบัติ (pre-task) เป็นขั้นแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง รวมถึงคำศัพท์และสำนวนที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

ชิ้นงานปฏิบัติ (task cycle) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. งานปฏิบัติ (Task) เป็นขั้นให้นักเรียนทำงานปฏิบัติเป็นคู่ หรือกลุ่มเล็ก ๆ โดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำอยู่ห่าง ๆ และให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น เช่น การตรวจตราการออกเสียง หรือแนะนำวิธีการปฏิบัติงานที่ดีกว่าที่กำลังดำเนินอยู่ และไม่ควรเข้าไปดูแลนักเรียนมากเกินไป รวมทั้งกำหนดเวลาในการทำงาน โดยเตือนนักเรียนก่อนหมดเวลา 1 นาที จากนั้นใช้เวลา 1-2 นาทีหลังจกหมดเวลาสำหรับให้ข้อมูลย้อนกลับต่อนักเรียน และให้ข้อเสนอแนะซึ่งควรเป็นข้อเสนอแนะเชิงบวก เพราะจะทำให้เด็กมีกำลังใจในการทำงาน

2. การวางแผน (Planning) เป็นขั้นให้นักเรียนเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงานให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง (อาจเป็นการรายงานผลโดยการพูดหรือการเขียน) ว่าทำงานปฏิบัตินั้นอย่างไร มีการตัดสินใจหรือค้นพบอะไรบ้าง จะนำเสนอในรูปแบบของการกล่าวรายงาน หรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

บทบาทของครู คือ เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือด้านการใช้ภาษา สำหรับการรายงาน ให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขข้อผิดพลาด ตรวจสอบฉบับร่างก่อนที่นักเรียนจะลงมือเขียนเพื่อใช้ประกอบในการพูด หรือนำเสนอหน้าชั้นเรียน

3. การรายงานผล (Report) เป็นขั้นให้นักเรียนบางกลุ่มออกมารายงานผลการปฏิบัติงาน หรือแลกเปลี่ยนงานเขียน หรือเปรียบเทียบผลของงานปฏิบัติ บทบาทของครู คือ เป็นประธาน ครูลำดับการนำเสนอ อาจใช้การจับฉลากหรือวิธีอื่น ๆ แนะนำการนำเสนอ บอกจุดประสงค์ในการฟัง และวางตัวนักเรียนที่ทำหน้าที่ในการสรุปผลการฟังหรือตั้งคำถาม บทบาทนักเรียนสามารถแยกได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่นำเสนอและกลุ่มที่เป็นผู้รับฟังการนำเสนอ โดยผู้รับฟังการนำเสนอ จะมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม ชักถามข้อสงสัย และร่วมประเมินกลุ่มที่นำเสนอกับครู

ขั้นเน้นภาษา (language focus) ชั้นศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาของภาษา หน้าที่ของภาษาและได้ทำการฝึกใช้ภาษา ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

1. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นให้นักเรียนพิจารณาและอภิปราย คุณลักษณะเฉพาะของข้อความหรือการถอดเสียงของเสียงบันทึก นักเรียนวิเคราะห์และตรวจสอบ รวมทั้งรวมอภิปรายถึงลักษณะสำคัญของเนื้อหา เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาไวยากรณ์จากที่นักเรียนเรียนรู้และได้ปฏิบัติจากงาน อาจจะมีคำถามที่สังเกตเห็น บทบาทของครู คือ นำเสนอคำ วลี ประโยค รูปแบบประโยค ที่อยู่ในงานที่นักเรียนได้ทำ เพื่อให้นักเรียนรู้หลัก และวิธีการนำไปใช้อย่างถูกต้อง

2. การฝึกฝน (Practice) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนให้นักเรียนฝึกฝนคำศัพท์ใหม่ วลีใหม่ หรือ บทสนทนาใหม่ที่เกิดจากขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา มีการทำแบบฝึกหัด ใบงานต่าง ๆ เพื่อเป็นการทบทวน เช่น ในการเรียนเรื่องบอกรูปร่างลักษณะ ครูมอบใบงานเกี่ยวกับคำตรงข้าม แต่งประโยคจากรูปภาพที่กำหนดให้ หรือจัดคำที่แตกต่างจากพวก

3. คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความเหมาะสมและความสามารถในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และวิธีการสอนที่เหมาะสม การใช้สื่อการสอนและเทคโนโลยีที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ การเลือกและการพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมและมีคุณภาพ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ การใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ใช้แบบประเมินความคิดเห็นชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบจัดลำดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละข้อรายการมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมายโดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากขึ้นไป ค่าเฉลี่ยมีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.54 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบก่อน-หลังเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน เวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที แบบทดสอบก่อนเรียนมีความคล้ายคลึงกับแบบสอบหลังเรียน มีการสลับข้อสอบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวัดผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียน สะท้อนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้คำศัพท์โดยวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้คำศัพท์จากแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ Module 5 เรื่อง Jobs แบบทดสอบผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษา และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความยากง่าย หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

5. ความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง วัดจากคะแนนสอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนที่มีความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

6. ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ วัดจากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบวัดระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ โดยแบ่งรายการประเมินออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และ

ด้านผลการจัดการเรียนรู้ การสร้างเครื่องมือเริ่มจากศึกษาเอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตของแบบสอบถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จากนั้นสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและปรับแก้ไข เมื่อเสร็จแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามและความเหมาะสม จากนั้นจัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ ระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ 1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ระดับความพึงพอใจ 2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย

ระดับความพึงพอใจ 3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับความพึงพอใจ 4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก

ระดับความพึงพอใจ 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

เมื่อนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียน ค่าเฉลี่ยที่ได้ควรอยู่ในระดับตั้งแต่มากขึ้นไป ตามเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.54 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

สมมติฐานของการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี มีคุณภาพผ่านเกณฑ์

2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในระดับมาก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและแนวทางดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2
 - 1.1 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.2 มาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง
2. แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
 - 2.1 ความเป็นมาของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
 - 2.2 ความหมายของงานปฏิบัติ
 - 2.3 ประเภทของงานปฏิบัติ
 - 2.4 ขั้นตอนการสอนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
 - 2.5 รูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติ
3. ทฤษฎีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความสำคัญของคำศัพท์
 - 3.2 วิธีการเรียนรู้คำศัพท์
 - 3.3 วิธีการสอนคำศัพท์
 - 3.4 การทดสอบความรู้คำศัพท์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

หลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2

เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศและการประกอบอาชีพ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว จึงได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้เป็นกรอบสาระดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

1. คุณภาพผู้เรียน

1.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก /ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

1.2 พูด /เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด /เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

1.3 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

1.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล /วันสำคัญ /งานฉลอง /ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

1.5 บอกความเหมือน / ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

1.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

1.1.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

1.1.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

1.1.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการการซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

1.1.10 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. สารการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- 1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน
- 2) อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- 3) ระบุระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน
- 4) บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- 1) พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
- 2) ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ
- 3) พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ
- 4) พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว
- 5) พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

- 1) พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
- 2) เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน
- 3) พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

- 1) ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- 2) ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา

3) เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1) บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2) บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1) ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและนำเสนอด้วยการพูด / การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1) ฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

1. ความเป็นมาของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

รูปแบบของวิธีการสอนที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ขาดไม่ได้สำหรับการเรียนการสอนภาษาที่ประสบความสำเร็จ คือ Engage Study และ Activate ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเรียนแบบนี้ การกระตุ้นการใช้ภาษา เป็นเป้าหมายหลัก ตามมาด้วยการศึกษาหากและเมื่อมีโอกาสเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการสอนแบบ Task-based Learning

เสาวภา ฉายะบุรณะกุล (ม.ป.ป. อ้างถึงใน รัตนพร เกื้อนช้าง และคณะ 2550, น. 16) กล่าวว่า วิธีการสอนที่เน้นงานเป็นหลัก (Task-based Learning) มุ่งเน้นงานที่นักเรียนต้องทำมากกว่าตัวภาษา ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนอาจถูกกระตุ้นให้ถามข้อมูลเกี่ยวกับตารางรถไฟและรถโดยสาร และให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง (นั่นคืองานที่ต้องทำให้สำเร็จ)เราให้ตารางเดินรถแก่นักเรียน จากนั้นเราจะให้

เขาพยายามทำงานให้สำเร็จ (อาจจะหลังจากที่ได้ยินว่านักเรียนคนอื่นพูดกันอย่างไร หรือหลังจากที่เขาได้ขอตัวอย่างการใช้ภาษาแบบที่เขาอาจจะต้องใช้กับครู) เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จแล้ว หากจำเป็นจริง ๆ เราอาจสอนภาษาส่วนที่เราเห็นว่าเป็นปัญหาที่นักเรียนพบขณะที่ทำกิจกรรมเพื่อให้เขาเข้าใจ อีกวิธีหนึ่งนั้น เราอาจให้นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่ลงในหนังสือคู่มือแนะนำสถานที่และการเดินทาง เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จแล้ว เราอาจอ่านผลงานของเขาและสอนภาษาหรือการเขียนบ้างเพื่อช่วยให้เขาทำได้ดียิ่งขึ้นในครั้งต่อไป

แนวคิดการนำการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ(Task-based learning) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คือ กระบวนการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ (natural language learning processes) สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ในห้องเรียนได้ โดยต้องประกอบด้วยเงื่อนไข 3 อย่าง คือ

1. การเปิดรับภาษาเป้าหมาย (the provision of exposure to the target language)
2. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสารจริง (the provision of opportunities for learners to use the target language for real communication)
3. การให้แรงจูงใจแก่ผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ (the provision of motivation for learners to engage in the learning process)

2. ความหมายของงานปฏิบัติ

งาน คือ กิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่สามารถนำมาซึ่งผลงานเกี่ยวกับกระบวนการความเข้าใจทางภาษา (Richards, Platt, & Weber, 1986. p. 289)

งาน คือ การวางแผนการทำงานที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการเรียนทางภาษาที่เกี่ยวกับการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และมีการประเมินผลการทำงานด้วย (Ellis, 2003. p.16)

เดวิด นูแนน (Nunan, 1989) ได้กล่าวว่า งานปฏิบัติเป็นงานที่นักเรียนจะต้องทำความเข้าใจ จัดการกับวิธีการใช้ภาษา หรือการปฏิสัมพันธ์ภาษาเป้าหมาย และให้ความสนใจกับความรู้อันไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมาย งานปฏิบัตินั้นควรระบุเป้าหมายที่แสดงถึงความสำเร็จของนักเรียนเมื่อสิ้นสุดการทำงาน และงานปฏิบัติควรให้โอกาสในการสื่อสารของนักเรียนตั้งแต่เริ่มปฏิบัติจนจบกระบวนการ

วิลลิส (Willis, 1996) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เป็นการเรียนการสอนโดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ กล่าวคือ การเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของงานปฏิบัติ คำศัพท์และวลีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสื่อสาร ไม่ใช่โครงสร้างไวยากรณ์ หากขาดความรู้ด้านคำศัพท์จะทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายที่ต้องการ

สื่อสารได้ การเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสามารถช่วยพัฒนาความสามารถนักเรียนที่มีระดับภาษาในระดับต้นได้ เพราะสิ่งที่นักเรียนได้รับจากการปฏิบัติไม่ว่าจะมากน้อยเพียงใดล้วนมีคุณค่าทั้งสิ้น

3. ประเภทของงานปฏิบัติ

ลอง (Long, 1990) ได้จัดงานปฏิบัติตามลักษณะการใช้งานเป็น 2 แบบ ได้แก่ งานปฏิบัติตามเป้าหมาย (Target Task) และงานปฏิบัติในการเรียนการสอน (Pedagogic Task) โดยให้คำจำกัดความของคำทั้งสองไว้ ดังนี้

งานปฏิบัติตามเป้าหมาย (Target Task) คือ งานทั่วไปที่นักเรียนปฏิบัติโดยใช้ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียน ที่บ้าน ในการฝึกอาชีพ หรือในการประกอบอาชีพ

งานปฏิบัติในการเรียนการสอน (Pedagogic Task) คือ กิจกรรมการแก้ปัญหาที่ครู และนักเรียนปฏิบัติร่วมกันในห้องเรียน

4. ขั้นตอนการสอนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

มีนักการศึกษาหลายท่าน เสนอขั้นตอนการสอนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ยกตัวอย่างเช่น

นูแนน (Nunan, 2004) เสนอขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวคิดเน้นงานปฏิบัติ คือ

ขั้นที่ 1 สร้างองค์ความรู้ เป็นขั้นแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง บริบทของงานปฏิบัติ รวมถึงคำศัพท์และสำนวนที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน รวมถึงรายการคำศัพท์สำคัญซึ่งผู้เรียนต้องสามารถแยกแยะความแตกต่างของประเภทคำศัพท์ คำย่อ และการจับคู่ภาพที่เหมาะสม เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกโดยควบคุม เป็นการฝึกใช้คำศัพท์ โครงสร้างและหน้าที่ของภาษาเป้าหมาย ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการพูดตามตัวอย่างที่นำเสนอ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาเป้าหมาย

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฟังจากสภาพจริง เป็นการฝึกฟังที่จริงจังขึ้นจากเจ้าของภาษาในสถานการณ์ที่กำหนด โดยผู้เรียนจะได้ฝึกฟังจากสถานการณ์ที่เสมือนจริง เป็นการขยายตัวอย่างการใช้ภาษาจากขั้นที่ 2

ขั้นที่ 4 ขั้นมุ่งเน้นองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ในบริบทการสื่อสารที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 โดยในขั้นตอนนี้มุ่งหวังให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของการสื่อสารกับรูปแบบภาษาศาสตร์มากกว่าที่จะสอนโครงสร้างไวยากรณ์แยกต่างหาก

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ฝึกอย่างอิสระ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ผลิตงานทางภาษาหลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามตัวอย่างในขอบเขตที่จำกัดก่อนหน้านี้ โดยในขั้นนี้ผู้เรียนจะทำงานที่มีอิสระขึ้น เช่น จาก การฝึกงานคู่เป็นการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 6 ขั้นแนะนำงานในการเรียนการสอน เป็นงานลำดับสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับงานในขั้นตอนก่อนหน้านี้ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ทำงานในกลุ่มเล็ก ๆ ร่วมกันคิดและตัดสินใจ เช่น ผู้เรียนศึกษาโฆษณาต่าง ๆ และตัดสินใจเลือกสถานที่เพื่อเข้าพัก เป็นต้น

รัตนพร เกื่อนช้าง และคณะ (2550, น. 24-25) สรุปขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ ดังนี้

ตาราง 1 ขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ

ขั้นนำ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ทบทวนความรู้เดิม ใช้กิจกรรมหรือสื่อกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ
ขั้นสอน	<p>ขั้นเสนอเนื้อหา</p> <p>สอนให้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมายและวิธีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา</p> <p>ขั้นการฝึก</p> <p>นักเรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างในหนังสือจนสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำฝึก</p> <p>ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>ทุกชั่วโมงใช้กิจกรรมที่มุ่งเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งกิจกรรมมีลักษณะ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกทักษะในลักษณะที่เต็มสมบูรณ์ (Whole-task practice) 2. กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลในลักษณะการเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) 3. ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างอิสระ
ขั้นสรุป	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนช่วยกันสรุปโดยมีครูเพิ่มเติมให้สมบูรณ์
การวัดและประเมินผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำแบบฝึกหัด 2. สังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม 3. ซักถาม 4. ตรวจ Worksheet

ที่มา: รัตนพร เกื่อนช้าง และคณะ, 2550

สกีฮาน (Skehan, n.d. as cited in Li-na, 2012) แบ่งขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวคิด เน้นงานปฏิบัติเป็น 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนงานปฏิบัติ (pre-task) ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ (during-task) และขั้นหลังงานปฏิบัติ (post-task) ซึ่งสอดคล้องกับ วิลลิส (Willis, 1996) ที่นำเสนอ ขั้นตอนการสอนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไว้ 3 ขั้นตอนเช่นกัน คือ ขั้นตอนก่อนงานปฏิบัติ (pre-task) ขั้นงานปฏิบัติ (task cycle) และขั้นเน้นภาษา (language focus)

ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (pre-task) เป็นขั้นแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง รวมถึง คำศัพท์และสำนวนที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ตัวอย่างกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในขั้นนี้ได้ เช่น

1. ระดมสมองและเขียนแผนผังแสดงความคิด (Brainstorming and mind-map)
2. จับคู่ประโยคกับภาพ (Matching phrase with picture)
3. แยกสิ่งต่างจากภาพ (Odd one out)

ขั้นงานปฏิบัติ (task cycle) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. งานปฏิบัติ (Task) เป็นขั้นให้นักเรียนทำงานปฏิบัติเป็นคู่ หรือกลุ่มเล็ก ๆ โดยมี ครูผู้สอนคอยแนะนำอยู่ห่าง ๆ และให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น เช่น การตรวจตราการออกเสียง หรือแนะนำวิธีการปฏิบัติงานที่ดีกว่าที่กำลังดำเนินอยู่ และไม่ควรถูกเข้าไปดูแลนักเรียนมากเกินไป รวมทั้งกำหนดเวลาในการทำงาน โดยเตือนนักเรียนก่อนหมดเวลา 1 นาที จากนั้นใช้เวลา 1-2 นาที หลังจกหมดเวลาสำหรับให้ข้อมูลย้อนกลับต่อนักเรียน และให้ข้อเสนอแนะซึ่งควรเป็นข้อเสนอแนะเชิงบวก เพราะจะทำให้เด็กมีกำลังใจในการทำงาน

2. การวางแผน (Planning) เป็นขั้นให้นักเรียนเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงานให้เพื่อน ในชั้นเรียนฟัง (อาจเป็นการรายงานผลโดยการพูดหรือการเขียน) ว่าทำงานปฏิบัตินั้นอย่างไร มีการตัดสินใจหรือค้นพบอะไรบ้าง จะนำเสนอในรูปแบบของการกล่าวรายงาน หรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ บทบาทของครู คือ เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือด้านการใช้ภาษา สำหรับการรายงาน ให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขข้อผิดพลาด ตรวจสอบฉบับร่างก่อนที่นักเรียนจะลงมือเขียนเพื่อใช้ประกอบในการพูด หรือนำเสนอหน้าชั้นเรียน

3. การรายงานผล (Report) เป็นขั้นให้นักเรียนบางกลุ่มออกมารายงานผลการปฏิบัติงาน หรือแลกเปลี่ยนงานเขียน หรือเปรียบเทียบผลของงานปฏิบัติ บทบาทของครู คือ เป็นประธาน ครูลำดับการนำเสนอ อาจใช้การจับฉลากหรือวิธีอื่น ๆ แนะนำการนำเสนอ บอกจุดประสงค์ ในการฟัง และวางตัวนักเรียนที่ทำหน้าที่ในการสรุปผลการฟังหรือตั้งคำถาม บทบาทนักเรียน สามารถแยกได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่นำเสนอและกลุ่มที่เป็นผู้รับฟังการนำเสนอ โดยผู้รับฟังการนำเสนอ จะมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม ชักถามข้อสงสัย และร่วมประเมินกลุ่มที่นำเสนอกับครู

ขั้นเน้นภาษา (language focus) ขั้นศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาของภาษา หน้าทีของภาษาและได้ทำการฝึกใช้ภาษา ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

1. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นให้นักเรียนพิจารณาและอภิปราย คุณลักษณะเฉพาะของข้อความหรือการถอดเสียงของเสียงบันทึก นักเรียนวิเคราะห์และตรวจสอบ รวมทั้งร่วมอภิปรายถึงลักษณะสำคัญของเนื้อหา เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาไวยากรณ์จากที่นักเรียนเรียนรู้และได้ปฏิบัติจากงาน อาจจะมีคำถามที่สังเกตเห็น บทบาทของครู คือ นำเสนอคำ วลี ประโยค รูปแบบประโยค ที่อยู่ในงานที่นักเรียนได้ทำ เพื่อให้นักเรียนรู้หลัก และวิธีการนำไปใช้อย่างถูกต้อง

2. การฝึกฝน (Practice) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนให้นักเรียนฝึกฝนคำศัพท์ใหม่ วลีใหม่ หรือ บทสนทนาใหม่ที่เกิดจากขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งจะให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา มีการทำแบบฝึกหัด ใบงานต่าง ๆ เพื่อเป็นการทบทวน เช่น ในการเรียนเรื่องบอกรูปร่างลักษณะ ครูมอบใบงานเกี่ยวกับคำตรงข้าม แต่งประโยคจากรูปภาพที่กำหนดให้ หรือจัดคำที่แตกต่างจากพวก

กระบวนการสอนที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้ 3 ขั้นตอนการสอนของวิลลิส (Willis, 1996) คือ ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (pre-task) ขั้นงานปฏิบัติ (task cycle) และขั้นเน้นภาษา (language focus)

5. รูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติ

รัตนพร เกื้อนช้าง และคณะ(2550, น. 21-24) ได้กล่าวถึงรูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติที่มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะไว้ต่าง ๆ ดังนี้

รีเวล (Revell, 1979) ได้เสนอเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมการสื่อสารที่เน้นงานปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. การเน้นให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจการใช้กิริยาท่าทาง เพราะการสื่อความหมายในการสื่อสารจริง ๆ นั้น มีทั้งการแสดงออกทางวาจาและการแสดงกิริยาท่าทาง รวมทั้งน้ำเสียงที่แฝงอารมณ์ความรู้สึก นักเรียนควรรู้จักและเข้าใจถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย

2. การนำสื่อของจริงมาสอน เช่น ข้างจากหนังสือพิมพ์ บทความทางวารสาร แผนที่ รายการอาหาร ตารางต่าง ๆ การ์ตูน เป็นต้น

3. การใช้บัตร (Role-card) ที่กำหนดบทบาทให้นักเรียนได้แสดง กล่าวคือ ผู้เรียนสองคนจะได้รับแจกบัตรที่บอกรายละเอียดให้ตนได้กระทำตามหรือแสดงบทบาทไม่เหมือนกัน ดังนั้นเขาจะไม่ทราบล่วงหน้าว่าคู่สนทนาของตนจะพูดอะไร

4. การให้บทสนทนาประเภทต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ฝึก

5. การใช้คำถาม Yes / No questions ในการฝึกฟัง โดยครูสอนเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง โดยตรง ต่อมาใช้ Wh-question ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจดีพอแล้วก็จะใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนได้ แสดงความคิดเห็นของเขา

พอลสตัน (Paulston, 1976) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมที่มุ่งเน้นงานปฏิบัติในการพัฒนา สมรรถวิสัยในการสื่อสารไว้ 4 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. การใช้บทสนทนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในสังคมในการเรียนรู้ภาษาที่จะสื่อสารกันใน สังคมนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องของกฎเกณฑ์ทางสังคม เช่น เรื่องการทักทาย (Greeting) การ กล่าวลา (Partings) การแนะนำตัวเอง (introduction) ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องสอนให้นักเรียน สามารถปฏิบัติได้ในลักษณะอาการที่เหมาะสม ครูสามารถช่วยโดยการจัดกิจกรรมหรือให้นักเรียนได้ ฝึกใช้ภาษา โดยเริ่มตั้งแต่ระดับวลี ต่อมาก็อยู่ในรูปของบทสนทนา ครูเป็นผู้บอกให้นักเรียนได้ทราบ ว่า รูปแบบวลีหรือบทสนทนาใดมีลักษณะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ จากนั้นอาจจัดกิจกรรม บทบาทสมมติให้นักเรียนได้ฝึกใช้สิ่งที่เรียนรู้แล้วในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. กิจกรรมการใช้ภาษากับเจ้าของภาษา (Community-oriented tasks) คือ การฝึก การใช้ภาษาของผู้เรียนโดยการให้เขาได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษาในห้องเรียน ทำให้ ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์สื่อสารที่เป็นจริง พร้อมทั้งยังได้รับข้อมูลที่เขาต้องการด้วย

3. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving activities) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะ ได้รับปัญหาที่มีแนวทางแก้ไขได้หลายทาง นักเรียนจะต้องเลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งเท่านั้น เช่น ครูสมมติสถานการณ์ขึ้นมาว่านักเรียนจะไปตั้งแคมป์กัน และครูได้ให้รายการสิ่งของต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ ในการตั้งแคมป์ให้นักเรียนเลือก นักเรียนจะต้องเลือกสิ่งของบางอย่างเท่านั้น เพราะมีสถานการณ์ บังคับ ครูอาจจะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มปรึกษากันว่าเลือกสิ่งใด นั่นคือเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีการ สื่อสาร

4. บทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้สวมบทบาทที่กำหนดขึ้น ซึ่งเขาจะต้องแสดงพฤติกรรมตามบทบาทนั้น ๆ ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งจะได้รับบทบาทที่แตกต่างกัน ออกไป รูปแบบกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ สถานการณ์ (Situation) บทบาท (Roles) และสำนวนที่จะใช้พูดออกมา (Useful expressions)

จอห์นสัน (Johnson, 1982) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการจัดกิจกรรมการสื่อสารโดยเน้น งานปฏิบัติ ว่าจะต้องยึดหลัก 5 ประการ ดังนี้

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The information transfer principle) คือ การนำเอาสิ่ง ที่น่าสนใจที่ผู้เรียนได้จากการอ่านหรือฟังมาฝึกให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบอื่น เช่น อ่านบทความแล้วนำข้อมูลในการอ่านมากรอกแบบฟอร์ม หรือเขียนลงตาราง กราฟ แผนภูมิ เป็นต้น

2. หลักการเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูล (The information gap principle) หลักการนี้ถือว่าการสื่อสารจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีช่องว่างข้อมูล (Information gap) การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้จะช่วยให้เกิดสถานการณ์การสื่อสารที่เป็นจริง เพราะโดยธรรมชาติของการสื่อสาร ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าฝ่ายตรงข้ามจะพูดหรือเขียนอะไร

3. หลักการต่อเติมข้อมูล (The jigsaw principle) หลักการนี้เดิมใช้กับการฟัง คือให้นักเรียนฟังเรื่องราวกันคนละส่วนและนำมาปะติดปะต่อกัน การนำหลักการนี้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการสื่อสารก็คือ การให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่แตกต่างกัน กิจกรรมอาจมีลักษณะเป็นลูกโซ่ เช่น ครูให้นักเรียนคนหนึ่งเริ่มอ่านจดหมายสมัครงาน แล้วกรอกลงในแบบฟอร์มต่อจากนั้นนักเรียนคนที่สองจะนำแบบฟอร์มการเขียนในรูปของจดหมายสมัครงาน ทุกคนทำสลับกันไป แต่กิจกรรมนั้นทุกคนต้องทำได้เหมือนกันหมด

4. หลักการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (The task dependency principle) กิจกรรมที่ครูให้นักเรียนทำนั้นต้องพึ่งพาอาศัยกันและกัน เช่น เมื่อนักเรียนเขียนจดหมาย ก็จะอ่านจดหมายที่เขียนนั้นให้เพื่อนอีกคนหนึ่งเขียนกรอกข้อความในใบสมัคร ซึ่งการที่กิจกรรมทั้งหมดจะเสร็จสมบูรณ์ได้นั้น นักเรียนแต่ละคนจะต้องทำสิ่งที่ตนเองได้รับมอบหมายให้ทำที่ดีที่สุด เพื่อว่าเพื่อนจะมีข้อมูลที่ครูต้องนำไปทำกิจกรรมของตนเองต่อไป

5. หลักการความถูกต้องของเนื้อหา (The correction for content principle) การแก้ไขหรือการประเมินผลกิจกรรมการสื่อสารนั้น จะประเมินตรงจุดที่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูให้นักเรียนทำนั้น นักเรียนสามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องหรือไม่ นั่นคือดูว่านักเรียนสามารถที่จะเข้าใจข้อมูลที่เพื่อนให้มาหรือเปล่า ถ้าการสื่อสารนั้นนักเรียนเข้าใจและทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ถูกต้องก็ถือว่าใช้ได้ ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถสื่อสารกันได้ อาจจะเป็นเพราะใช้รูปไวยากรณ์ผิด ในเรื่องนี้ครูควรแก้ไขความเข้าใจในการใช้ไวยากรณ์ให้แก่ นักเรียน แต่พึงระลึกเสมอว่าจะแก้ไขไวยากรณ์ก็เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการสื่อสารเท่านั้น

วิลลิส (Willis, 1996) แบ่งงานปฏิบัติออกได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้ 1) Listing 2) Ordering and sorting 3) Comparing 4) Problem solving 5) Sharing personal experiences 6) Creative tasks และนำเสนองานปฏิบัติสำหรับใช้ในการเรียนการสอนในชั่วโมงแรก ดังนี้ 1) Classifying 2) Odd word out 3) Memory challenge and “Yes or No?” games 4) Jumbled spelling dictation 5) Sorting alphabetical letters by name 6) Sorting words alphabetically

ทฤษฎีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. ความสำคัญของคำศัพท์

ทอร์นบอรี (2546) กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์โดยอ้างอิงจากนักภาษาศาสตร์ที่มีความน่าเชื่อถือมากมาย ดังนี้

เดวิด วิลกินส์ (David Wilkins) นักภาษาศาสตร์ กล่าวว่า “ปราศจากไวยากรณ์ การสื่อสารเกิดขึ้นน้อยมาก ปราศจากคำศัพท์ การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นเลย (Without grammar very little can be conveyed, without vocabulary nothing can be conveyed.)”

แม็ค คาร์ธีย์ (McCarthy, 1997) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่า ความรู้ด้านคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยในด้านการอ่าน เพราะทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจ รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากตำราได้ดียิ่งขึ้น

ฮาร์มัน (Harmon, 1989) กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์มาก จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อยกว่า และการมีความรู้ด้านคำศัพท์อยู่ในวงจำกัดเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

ทอร์นบอรี (Thornbury, 2002) กล่าวว่า การเรียนคำศัพท์ในภาษาที่สองเป็นความยุ่งยากสำหรับผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน ดังนี้

1. การเชื่อมโยงอย่างถูกต้องระหว่างรูปและความหมายของคำรวมทั้งการแยกแยะคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาก

2. การใช้รูปที่ถูกต้องของคำเพื่อสื่อความหมายเมื่อใช้ภาษาเพื่อจะเอาชนะความยุ่งยากเหล่านี้ ผู้เรียนจำเป็นจะต้อง

2.1 เรียนรู้คำจำนวนมากพอที่จะทำให้เข้าใจและใช้ภาษาได้

2.2 จดจำคำต่าง ๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไป และสามารถจะนึกถึงคำเหล่านั้นได้ทันที

2.3 คิดหาวิธีจะเพิ่มเติมความรู้เรื่องคำศัพท์ รวมทั้งวิธีเรียนรู้คำที่ไม่เคยรู้จักหรือการใช้คำที่เคยรู้ แต่เป็นการใช้รูปแบบที่ไม่คุ้นเคย

2. วิธีการเรียนรู้คำศัพท์

การเรียนรู้คำศัพท์ หมายถึง การรู้ความหมายของคำศัพท์ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลายด้าน โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายท่านกล่าวถึงองค์ประกอบในการรู้ศัพท์ ดังนี้

เรซินสกี เพด็ค และนิวตัน (Rasinski Padak and Newton, 2008, pp. 13-14) ได้แบ่งองค์ประกอบในการรู้ศัพท์ออกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การเพิ่มความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ (Incrementally) โดยในแต่ละครั้งที่ผู้เรียนพบคำศัพท์ใหม่ ความรู้ของผู้เรียนที่มีต่อความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ก็ค่อย ๆ ชัดเจนมากขึ้น

เช่น เมื่อผู้เรียนรู้ความหมายของคำ ๆ นั้นแล้ว เมื่อเวลาผ่านไปผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น

2. มิติของความหมายคำศัพท์ (Multidimensionality) การรู้คำศัพท์นั้นมากกว่าการรู้เพียงคำจำกัดความง่าย ๆ เท่านั้น แต่ยังรวมถึงรายละเอียดของข้อแตกต่างด้านความคิดรวบยอดของคำที่มีความหมายเหมือนกันด้วย ในองค์ประกอบนี้ยังรวมถึง การประกอบของคำศัพท์ (Collocation) ด้วย เช่น มีความรู้ว่าจะสามารถใช้คำว่า “a storm door” และ “a storm window” ได้ แต่ไม่สามารถใช้คำว่า “a storm ceiling” หรือ “a storm floor” ได้

3. ความหลากหลายของความหมายคำศัพท์ (Polysemy) คำศัพท์หลายคำมีความหมายมากมาย การรู้ความหมายที่หลากหลายของคำศัพท์นั้น ๆ เป็นส่วนหนึ่งของการรู้ศัพท์ เช่น คำว่า “place” สามารถนำไปใช้ได้หลายบริบท

4. ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interrelatedness) การรู้ศัพท์มักเกี่ยวข้องกับการรู้ลักษณะเฉพาะของคำนั้น ๆ และรวมถึงการที่คำศัพท์นั้นเชื่อมโยงถึงคำอื่น ๆ หรือความคิดรวบยอดอื่น ๆ ด้วย เช่น เมื่อนึกถึงคำว่า “cat” ก็สามารถมองเห็นอากัปกริยาของแมวได้ด้วย

5. การสอนคำศัพท์ต้องตระหนักถึงการสร้างให้นักเรียนสนใจในการรู้ศัพท์ ซึ่งผู้สอนอาจนำเสนอการสอนศัพท์ในรูปกิจกรรมหรือเกมส์ที่เน้นการเรียนรู้คำศัพท์

แฟน (Fan, 2003, p. 233) ได้ระบุ 5 ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์สำหรับการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องมีแหล่งข้อมูลที่มีคำศัพท์ใหม่ ๆ ปรากฏอยู่ให้นักเรียนได้พบ
2. เตรียมพร้อมสื่อต่าง ๆ ที่ชัดเจน เช่น ภาพนิ่งหรือสื่อที่เป็นเสียงสำหรับศัพท์ใหม่นั้น
3. สอนให้นักเรียนทราบความหมายของศัพท์ใหม่
4. สร้างความจำที่คงทนระหว่างรูปคำกับความหมายให้แก่นักเรียน
5. สอนให้นักเรียนนำคำศัพท์นั้นไปใช้ได้

แซสซัน (Sasson, 2007) กล่าวถึงวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไว้ 4 ขั้นตอน คือ

1. ผู้เรียนรู้จักคำศัพท์
2. ผู้เรียนเรียนรู้วิธีที่จะจดจำคำศัพท์
3. ผู้เรียนจำคำศัพท์ใส่ใจ
4. ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์และนำไปใช้ได้

3. วิธีการสอนคำศัพท์

ในการสอนคำศัพท์ ผู้สอนควรมีจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการ คือ 1) การออกเสียงให้ถูกต้อง 2) รู้ความหมาย และ 3) นำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน

หลักในการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ควรเลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่ใกล้ตัวผู้เรียนที่สุดตามสอน Mackey (1997, pp. 176-190) และศิธร แสงธนู, และคิด พงศ์พิต (2541, น. 13-14) หลักการเลือกคำศัพท์มาสอนผู้เรียน มีดังนี้

1. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย (Frequency) หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือ เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องรู้จัก จึงจำเป็นต้องนำมาสอน เพื่อให้ผู้เรียนรู้และใช้ได้อย่างถูกต้อง

2. อัตราความถี่ของคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ สูง (Range) หมายถึง จำนวนหนังสือที่นำมาใช้ในการนับความถี่ ยิ่งใช้หนังสือจำนวนมากเท่าไร บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะคำที่จะหาได้จากหลายแหล่งย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอย่างเดียว แม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้น ๆ จะมีมากก็ตาม

3. สถานการณ์หรือสถานะในขณะนั้น (Availability) คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่เพียงอย่างเดียว ต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ด้วย เช่น คำว่า blackboard ถ้าเกี่ยวกับห้องเรียนผู้สอนต้องใช้คำนี้ แม้จะเป็นคำที่ไม่ปรากฏบ่อยที่อื่น

4. คำที่ครอบคลุมคำได้หลายอย่าง (Coverage) หมายถึงคำที่สามารถครอบคลุมความหมายได้หลายอย่างหรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้

5. คำที่เรียนรู้ได้ง่าย (Learnability) หมายถึง คำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่คล้ายกับภาษาเดิม มีความหมายชัดเจน สั้น จำง่าย

คามิล, และฮีเบิร์ต (Kamil, & Hiebert, 2005, p. 221) ได้เสนอแนวทางการเลือกคำศัพท์ไว้ 3 ประเด็น ได้แก่

1. คำศัพท์ที่นำมาสอนนั้นควรพบบ่อยในบทเรียน นอกจากนี้คำศัพท์ที่นำมาสอนควรเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของนักเรียน

2. คำศัพท์ที่นำมาสอนควรเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องที่เรียนในชั้นเรียน

3. ผู้สอนต้องคำนึงถึงบทบาทของคำศัพท์ที่สื่อความหมายในบริบทที่คำศัพท์นั้น ๆ ปรากฏอยู่

เกอร์น, และเรดแมน (Gairn, & Redman, 2006, p. 54) ระบุแหล่งของคำศัพท์ที่ควรนำมาใช้สอนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. ผ่านทางหนังสือเรียน ซึ่งรวมถึงหนังสือเรียนทั้งประเภทการพูด การเขียน ไวยากรณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ

2. ผ่านทางสื่อประกอบการสอนชนิดต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นสื่อที่ทางสถาบันกำหนดให้ใช้ หรือผู้สอนสามารถเลือกใช้ด้วยตนเอง เช่น บทอ่าน แบบฝึก

3. ผ่านทางตัวนักเรียนเอง หมายถึง คำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จำ หรือจากข้อผิดพลาดของนักเรียน หรือจากการถามของนักเรียน

4. ผ่านทางกิจกรรมการฝึกคำศัพท์โดยผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้นเฉพาะ เพื่อใช้กับกลุ่มนักเรียน

การสอนคำศัพท์ นอกจากจะต้องมีการเลือกคำศัพท์ที่จำเป็นมาสอนแล้ว ยังมีขั้นตอนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนอีกด้วย มีนักวิชาการหลายท่าน เสนอวิธีการสอนคำศัพท์ ดังนี้

การิตา ซึ่นแพ่ง (2557, น. 11-12) ได้นำเสนอวิธีการสอนคำศัพท์ใหม่ ซึ่งรวบรวมจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไว้ดังนี้

1. การนำเสนอ (Presentation) สามารถนำเสนอด้วยวิธีการที่หลากหลาย ดังนี้
 - 1.1 การนำเสนอด้วยการมองเห็น (Visual Demonstration) เช่น แสดงภาพ หรือ ตารางบนกระดาน
 - 1.2 นำเสนอโดยการมีความคิดเห็นร่วม (Association) เช่น การใบ้คำแปลให้คิดถึงคำศัพท์ที่จะนำเสนอ
 - 1.3 นำเสนอด้วยบริบทของคำที่เกี่ยวข้อง (Verbal Context) เช่น การให้คำจำกัดความและอธิบายเป็นภาษาอังกฤษให้ผู้ศึกษาพยายามนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการนำเสนอ
2. การฝึกฝน (Practice) มุ่งให้ผู้ศึกษามีความสามารถที่จะนำคำศัพท์มาใช้ในการพูดและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความชำนาญในคำศัพท์ใหม่ได้ สามารถสอนด้วยวิธีดังต่อไปนี้
 - 2.1 แสดงด้วยวัตถุสิ่งของ (Showing Object)
 - 2.2 แสดงด้วยท่าทาง (Performing Action)
 - 2.3 แสดงด้วยภาพ (Showing picture or Chant)
 - 2.4 แสดงด้วยการวาดใส่กระดาน (Drawing on the board)
 - 2.5 แสดงด้วยประโยคตัวอย่างประกอบ (Illustrative Sentences)
 - 2.6 แสดงด้วยความหมายง่าย ๆ เป็นภาษาอังกฤษ (Explaining in Simple English)
 - 2.7 แสดงด้วยการร่วมคิดกับคำศัพท์อื่น ๆ (Association with Other Words)
 - 2.8 แสดงด้วยการสร้างคำ (Word Building)
 - 2.9 แสดงด้วยภาษาแม่ (Mother Tongue)
3. ไม่ควรสอนคำศัพท์เป็นคำเดี่ยว ๆ ควรสอนในบริบท เช่น ในรูปประโยค ในบทอ่านหรือในบทสนทนา
4. ให้ผู้เรียนได้เห็นคำศัพท์ที่สอนใหม่บ่อย ๆ ผู้สอนควรนำคำที่ผู้เรียนได้เรียนแล้วมาใช้ในการสอนครั้งต่อ ๆ ไป

5. การฝึกออกเสียงคำศัพท์มีความจำเป็นมากต่อผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถลงเสียงหนักเบาในคำได้ถูกต้อง

6. ถ้าเป็นไปได้ควรสอนศัพท์ที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน จะช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

บิชอป เคย์ ยอปป์, และเฮเลน ยอปป์ (Bishop, Kay Yopp, & Helen Yopp, 2009, p. 22) ได้สรุปหลักการที่ผู้สอนควรปฏิบัติสำหรับการสอนความหมายคำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพ

1. ผู้สอนควรให้ข้อมูลของคำศัพท์นั้น ๆ มากกว่าแค่แนะนำความหมาย ผู้สอนควรแนะนำความซับซ้อนของคำพร้อมบริบทที่มากพอต่อการเรียนรู้ศัพท์นั้น

2. ผู้สอนควรเสนอโอกาสให้นักเรียนได้ใช้คำศัพท์ที่เรียนเป็นการฝึกฝนซ้ำ ๆ

3. ผู้สอนควรสนับสนุนให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของคำศัพท์

4. ผู้สอนควรจัดเตรียมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในภาระงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ผู้สอนควรใช้ลักษณะกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย

เนชั่น (Nation, 2003, pp. 385-389) ได้เสนอหลักการสอนคำศัพท์ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหา (Content and sequencing) ให้ใช้วิธีการเลือกคำศัพท์ โดยดูจากความถี่ในการพบเห็นคำศัพท์ ให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้กลวิธีที่เกี่ยวกับคำศัพท์อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ควรให้ความสนใจในคำศัพท์แต่ละคำที่จะสอน พร้อมเสนอโอกาสในการเรียนรู้ศัพท์ด้วยวิธีที่หลากหลาย และนำเสนอคำศัพท์ที่แบ่งตามวงคำศัพท์เดียวกัน

2. รูปแบบการนำเสนอ ผู้สอนต้องมั่นใจว่าคำศัพท์ที่พบบ่อยที่เลือกมาสอนอยู่บนพื้นฐานของ 4 มาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ ด้านการหาความหมาย (Meaning focused-input) เช่น ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ด้านการใช้ภาษา เช่น ทักษะในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคำศัพท์ ด้านการนำไปใช้ (Meaning focused-output) เช่น การสนับสนุนให้นักเรียนนำคำศัพท์ไปใช้ ด้านพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency development) เช่น การทบทวน การฝึกซ้ำ ๆ นอกจากนี้ควรเสนอโอกาสให้นักเรียนได้เพิ่มปริมาณคำศัพท์

3. การควบคุมและการประเมินผล ควรทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนให้ตรงตามที่คุณมุ่งเน้น และใช้การควบคุมและการประเมินผลที่ให้นักเรียนตื่นตัวอยู่เสมอ เช่น การจัดสอบด้วยแบบทดสอบสั้น ๆ ทุก ๆ สัปดาห์

Thornbury (2004, น. 99-117) กล่าวว่า หลังจากครูตัดสินใจเกี่ยวกับจำนวนคำศัพท์ที่จะสอนแล้ว ต่อไปก็เป็นการเลือกลำดับในการนำเสนอ ซึ่งอาจจะเป็น “ความหมายก่อนรูป” หรือ “รูปก่อนความหมาย” วิธีแรกครูอาจจะแสดงภาพเสื้อเชิ้ต (ความหมาย) แล้วจึงพูดว่า It's a shirt.

(รูป) แต่ถ้าเป็นการนำเสนอโดยการใช้รูปก่อน (Form first) ครูจะเอ่ยคำว่า shirt หลาย ๆ ครั้งให้นักเรียนพูดตาม หลังจากนั้นจึงชี้ไปที่รูปภาพ ทั้งสองวิธีเหมาะที่จะนำไปใช้ทั้งคู่ มีข้อโต้แย้งว่าการนำเสนอความหมายก่อน

สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556, น. 23-24) ได้นำเสนอเทคนิคในการสอนคำศัพท์ ซึ่งรวบรวมมาจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายท่าน ไว้ดังนี้

1. การแปล เป็นวิธีการสอนคำศัพท์ที่เป็นที่แพร่หลายและใช้มายาวนาน โดยการที่ครูให้คำแปลของศัพท์ที่ต้องการสอน การแปลมีข้อดีเพราะเป็นวิธีที่ตรงที่สุดในการเข้าถึงความหมายของคำศัพท์ แต่การพึ่งวิธีการสอนนี้มากเกินไปจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาคลังศัพท์ภาษาที่สองของตนได้ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนลืมนั้น ๆ ได้ง่ายเนื่องจากไม่ต้องใช้ความพยายามในการหาความหมาย

2. ใช้สถานการณ์ตัวอย่าง เป็นวิธีที่มีประโยชน์อย่างมาก เมื่อคำศัพท์นั้นค่อนข้างเป็นนามธรรม ครูใช้สถานการณ์มากกว่าหนึ่งสถานการณ์ หรือการให้บริบทที่เพียงพอให้นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์นั้นได้

3. การบอกคำพ้องความหมาย (Synonyms) คำตรงข้าม (Antonyms) หรือคำจากลุ่ม (Hyponyms) เป็นวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำที่อาจไม่สามารถเข้าใจการให้ตัวอย่างหรือการอธิบายที่ซับซ้อนได้ โดยครูจะนำเสนอคำที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำศัพท์ที่จะสอน เช่น การสอนคำว่า miserable ด้วยการนำเสนอคำว่า very sad เป็นต้น นอกจากนี้ครูสามารถนำเสนอคำที่มีความหมายตรงข้ามกันได้ เช่น การสอนคำว่า outgoing ด้วยการเสนอคำว่า shy เป็นต้น หรือบอกคำจากลุ่ม เช่น การสอนคำว่า herring ด้วยการเสนอคำว่า fish วิธีทั้งสามวิธีจะใช้ได้ดีเมื่อเจอคำศัพท์ที่ไม่รู้โดยบังเอิญระหว่างการเรียนการสอน

4. การใช้สื่อภาพประกอบ (Visual aids) คือการใช้รูปถ่าย บัตรคำ การวาดรูปบนกระดาน หรือของจริงในการสอนคำศัพท์ นอกจากจะสามารถนำมาใช้ในการนำเสนอคำศัพท์แล้ว ยังสามารถนำมาใช้ในการฝึกฝนได้อีกด้วย แต่วิธีนี้ค่อนข้างมีข้อจำกัดเพราะเหมาะกับการสอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมมากกว่า เช่น อาหาร อาชีพ เครื่องเรือน

5. การสาธิต (Demonstration) เป็นการใช้สอนคำศัพท์โดยการแสดงท่าทางเพื่อสื่อความหมายของคำศัพท์ การใช้ท่าทางจะทำให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ ครูสามารถสอดแทรกอารมณ์ขันได้ นักเรียนจะจำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ถ้าครูแสดงท่าทางที่นักเรียนสามารถมองเห็นได้ทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวาขึ้น แต่การสอนนี้อาจไม่เหมาะกับการสอนคำที่เป็นนามธรรม เช่น trustworthy become เป็นต้น

6. การใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับความหมายของคำศัพท์ใหม่ คือ การที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิม หรือโครงสร้างความรู้ที่เคยมีมาก่อนแล้ว โดยให้นักเรียนเชื่อมโยงศัพท์ใหม่เข้ากับความคิดรวบยอด หรือประสบการณ์เดิม โดยครูสามารถใช้แผนภูมิความรู้ แผนภูมิคำศัพท์

ตารางการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์ หรือการคาดเดาเรื่อง เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความหมายของคำศัพท์

7. การหาที่มาหรือกำเนิดของคำศัพท์ คือ การที่ครูทำให้นักเรียนทราบที่มาหรือกำเนิดของศัพท์ ทำให้การเรียนรู้ศัพท์สนุกสนานและจำคำศัพท์นั้น ๆ ได้ดีขึ้น เช่น การบอกคำศัพท์ที่มีต้นกำเนิดมาจากอินเดียแดง วิธีนี้เหมาะกับการสอนศัพท์ที่เป็นรูปธรรม

8. ให้นักเรียนหาความหมายจากพจนานุกรม เนื่องจากพจนานุกรมเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์อย่างมากในการเรียนคำศัพท์ แต่ควรเป็นพจนานุกรมที่บอกคำจำกัดความที่เป็นภาษาต่างประเทศ หรือบอกความหมายทั้งภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำศัพท์ให้ตรงกับบริบทของคำศัพท์นั้น ๆ เพราะคำศัพท์หนึ่งคำอาจมีหลายคำจำกัดความ โดยครูอาจสาธิตวิธีการเลือกความหมายของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบท

9. การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท คือการระบุความหมายของคำศัพท์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อความแวดล้อมคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย โดยอาศัยตัวชี้แนะในบริบทเป็นส่วนช่วยในการสื่อความหมาย เช่น คำ วลี ประโยค ข้อความหรือเครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น

Wilga Rivers (n.d. as cited in Thornbury, 2004, pp. 187-188) ประมาจารย์คนสำคัญทางการเรียนภาษาที่สอง กล่าวว่า ศัพท์เป็นสิ่งที่สอนกันไม่ได้ มันอาจถูกนำเสนอ อธิบาย หรือรวบรวมไว้ในกิจกรรมทุกประเภท และประสบได้ในความสัมพันธ์ทุกรูปแบบ แต่ในที่สุดแล้วมันเป็นสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ในฐานะที่เป็นครูสอนภาษา ต้องกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจในคำ และกระตุ้นหรือรื้อฟื้นในการพัฒนาตนเองในด้านนี้... เราสามารถช่วยนักเรียนได้โดยให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการเรียน แต่สุดท้ายแล้วนักเรียนแต่ละคนจะเรียนรู้คำต่าง ๆ ที่คัดสรรมาด้วยตนเองจริง ๆ และนำมาจัดให้สัมพันธ์กันด้วยวิธีการเฉพาะตน คุณลักษณะเฉพาะของคลังศัพท์ในสมองของแต่ละคน มิได้หมายความว่าครูเป็นสิ่งไม่จำเป็น ในทางตรงกันข้ามครูมีบทบาทสำคัญในการจูงใจผู้เรียนให้เห็นความสำคัญและสนใจศัพท์อย่างจริงจัง

แรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์

ตัวแปรทางอารมณ์ เช่น แรงจูงใจ ความมั่นใจและความวิตกกังวล มีบทบาทสำคัญในการได้มาซึ่งภาษา ในสมมติฐานตัวกรองอารมณ์ของคราเชน (Krashen, 1971) ในการได้มาซึ่งภาษา ผู้เรียนภาษาที่มีแรงจูงใจสูง กล่าวคือ มีอิสระสูงและความวิตกกังวลน้อย จะมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จมากขึ้น หากผู้เรียนภาษาขาดตัวแปรทางอารมณ์เชิงบวกที่กล่าวถึงข้างต้นตัวกรองอารมณ์ของผู้เรียนจะสร้าง "บล็อกจิต (mental block)" ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนไม่เข้าใจการป้อนข้อมูลที่เข้าใจได้และไม่มีการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้น ในบรรยากาศการเล่นเกมที่ปราศจากความเสียดัง ตัวกรองอารมณ์จะลดลง เมื่อผู้เรียนภาษาที่มีความวิตกกังวลน้อยลง แต่มีแรงจูงใจมากขึ้น นอกจากนี้แรงจูงใจอาจเป็นองค์ประกอบสำคัญในการได้มาซึ่งคำศัพท์ของแต่ละบุคคลอีกด้วย

ไลท์บราวน์, และสปาต้า (Lightbown, & Spada, 1999) เน้นย้ำถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า "วิธีที่ดีที่สุดวิธีเดียวที่ครูสามารถมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนคือการสร้างห้องเรียนในสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนซึ่งนักเรียนได้รับการกระตุ้น (และ) มีส่วนร่วมในกิจกรรม" โดยพื้นฐานแล้วผู้เรียนที่ไม่ได้รับการกระตุ้นมีโอกาสน้อยในการปรับปรุงในขณะที่ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจมีโอกาสมากขึ้นในการเรียนรู้ คำศัพท์ให้ประสบความสำเร็จ เพื่อเสริมสร้างคำศัพท์สำหรับผู้เรียนพวกเขาควรได้รับแรงจูงใจในการเล่นเพื่อให้งานสำเร็จและเรียนรู้คำศัพท์ อย่างสะดวกสบายผ่านความบันเทิงที่พวกเขาบรรลุ (Moon, 2000) การเรียนรู้ภาษาใหม่ด้วยความสนุกสนานและบทเรียนที่ไม่ธรรมดาจึงสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้

4. การทดสอบความรู้คำศัพท์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, น. 10) แบบทดสอบที่จะใช้ควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ต้องไม่เป็นการทดสอบคำโดด เนื่องจากการเรียนแต่ละวิชา ผู้เรียนมักจะมีโอกาสได้พบและใช้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นประจำ
2. สามารถให้คะแนนได้ง่าย เช่น แบบทดสอบบุคคล หรือจับคู่ เป็นต้น
3. ถ้าเป็นแบบเติมคำหรือเลือกตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ของผู้เรียนที่ได้เรียนไป
4. เป็นแบบทดสอบที่ครูสามารถสร้างได้ ไม่ควรมีการหรือมีกระบวนการสร้างที่ซับซ้อนเกินไป
5. จำนวนข้อในแต่ละแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับเวลา

ฮีตัน (Heaton, 1975, อ้างถึงใน การิตา ชื่นแพง, น. 16) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการทดสอบคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. การเลือกหัวข้อในการทดสอบ (Selection of items) ควรใช้คำศัพท์ที่มีในหลักสูตรการเรียน หรือคำที่ใช้บ่อย ๆ ในบทเรียนที่นักเรียนคุ้นเคย
2. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple-choice) ข้อสอบประเภทนี้มีวิธีการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ 2 แบบใหญ่ ๆ คือ การให้นักเรียนเลือกความหมายที่ใกล้เคียงกับศัพท์ที่กำหนดให้ และการให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์
3. การใช้คำที่เกี่ยวข้องกัน หรือเป็นกลุ่มคำเดียวกัน (Associated words) ข้อสอบแบบนี้มีลักษณะ คือ ให้คำที่มีกลุ่มคำเดียวกัน แล้วมีคำที่ไม่ใช่กลุ่มคำเดียวกันปรากฏอยู่หนึ่งคำ ให้นักเรียนเลือกตอบหรือการให้คำกลุ่มเดียวกันแล้วให้นักเรียนเดาความหมายจากศัพท์ที่กำหนดให้ เช่น chair table cupboard bed (=furniture) จากตัวอย่าง เก้าอี้ โต๊ะ ตู้ เตียง เป็นกลุ่มคำเดียวกัน คำศัพท์ที่นักเรียนสามารถเดาได้ว่าคำเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเฟอร์นิเจอร์

4. การจับคู่ (Matching) เป็นการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนอีกวิธีหนึ่ง โดยการให้คำศัพท์จำนวนหนึ่ง แล้วให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้ตอบลงในประโยคให้สมบูรณ์ หรือการให้ Column A เป็นคำศัพท์ และ Column B เป็นความหมาย แล้วให้นักเรียนเลือกความหมายจาก Column B ตอบให้ตรงกับคำศัพท์ใน Column A เป็นต้น

5. การทำคำศัพท์ให้สมบูรณ์ (Completion) เช่น การให้คำต้นมาหนึ่งคำ แล้วให้นักเรียนเติมต่อให้สมบูรณ์ เช่น I'm late this morning because I over (overslept) หรือ การเว้นคำบางคำของศัพท์แล้วให้นักเรียนเติมให้สมบูรณ์ เช่น Snakes are one of the (1) d_m_n__t groups of (2) r_pt__ _ : there are least 2,0000 different....etc.

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ปารวี งามอนันต์ (2564) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวคิดการเรียนรู้แบบภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านแก่ง (ไกรสรพงษ์สงเคราะห์) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วารุณี พุ่มจันทร์ (2564) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Base Learning) จำนวน 4 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 My Self กิจกรรมที่ 2 Daily Life กิจกรรมที่ 3 The Children's day และกิจกรรมที่ 4 My free time Activity และกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.59 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านสื่อการเรียน วัสดุ อุปกรณ์ และด้านผลการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

สุขุมารมณ์ แคลสิค (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบึง จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ด้านการฟังอยู่ในระดับค่อนข้างดี ด้านการพูดอยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านการอ่านอยู่ในระดับพอใช้ และ ด้านการเขียนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ภาพรวมอยู่ในระดับน่าพอใจ นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

เพ็ญภา ทัพพันธ์ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบ่ออิฐ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระ งาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงาน

นพรัตน์ ทองมาก (2558) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบ ปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

อุษา มะหะหมัด (2558) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังเรียนตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงาน ที่มีชื่อว่า “ADAA Model” นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบมีพัฒนาการด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ สูงขึ้น จากระดับปานกลางเป็นระดับมาก 3) หลังเรียนตามรูปแบบ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรม การเรียนรู้ตามรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2. งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

อันซุนดา (Anchunda, 2022) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานผ่านการฝึกพูดอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คน จากโรงเรียนบ้านป่าสักทศพลอนุสรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานผ่านการฝึกพูดอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก 2) ศึกษาผลการใช้และเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบที่ได้พัฒนามี 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการเรียนรู้ และการประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการนำร่องพบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมและสามารถใช้ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนด้วยรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด และความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในด้านบวกนักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

ฮัสซัน (Hassan, 2021) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ของนักเรียนประถมศึกษาในประเทศมาเลเซีย ผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน โดยการเรียนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานเปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อน และครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะต่าง ๆ

ซาเอ็ด (Saeed, 2019) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีต่อความสำเร็จของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประเทศอิรัก ผลการวิจัยพบว่า วิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ส่งผลให้ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหญิงสูงขึ้นมากกว่านักเรียนชายอย่างเห็นได้ชัด และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นควบคู่กับการพัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร)

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี” ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในลักษณะงานวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย 1) เพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. แบบแผนการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบ One Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ลักษณะของแบบแผนการทดลองแสดงสัญลักษณ์ได้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทำการทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
กลุ่มทดลอง	T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

T1 คือ การทดสอบก่อนการเรียนรู้

X คือ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

T2 คือ การทดสอบหลังการเรียนรู้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 3 ห้องเรียน คือ ป.5/6 – 5/8 จำนวน 127 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น

แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ระยะเวลา

ระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน

14 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จำนวน 2 ฉบับ
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 1 ฉบับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 ศึกษาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร และหนังสือเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.3 จัดการร่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนงานปฏิบัติ (pre-task) ขั้นตอนปฏิบัติ (task cycle) และขั้นเน้นภาษา (language focus)
 - 1.4 นำร่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ จากนั้นนำส่วนที่บกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.5 นำร่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ความเหมาะสมของแผนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, $SD = 0.47$)

1.6 ปรับปรุงแก้ไขร่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ

2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบชนิดต่าง ๆ จากเอกสารเกี่ยวกับการวัดผล แล้วจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ให้มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ให้สอดคล้องตามจุดประสงค์ตามเนื้อหา จำนวน 30 ข้อ รายละเอียด ดังนี้

ข้อที่ 1-6 ศึกษาจุดประสงค์ คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ต้องการวัดความสามารถของผู้เรียนต่อการจดจำความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ จากนั้นเลือกสร้างแบบทดสอบโดยให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ

ข้อที่ 7-10 ศึกษาจุดประสงค์ คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ต้องการวัดความสามารถด้านการเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับไวยากรณ์ทางภาษา จากนั้นเลือกสร้างแบบทดสอบโดยให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ให้เหมาะสมกับประโยคบอกเล่าที่กำหนดให้

ข้อที่ 11-14 ศึกษาจุดประสงค์ คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ต้องการวัดความสามารถด้านการเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับไวยากรณ์ทางภาษา สามารถเลือกใช้คำศัพท์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบและไม่ชอบได้ จากนั้นเลือกสร้างแบบทดสอบโดยให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ให้เหมาะสมกับประโยคปฏิเสธที่กำหนดให้

ข้อ 15-20 ศึกษาจุดประสงค์ คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ต้องการวัดความสามารถด้านการเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับบท

สนทนาและสื่อสารความหมายอย่างถูกต้องเหมาะสม พร้อมบอกเหตุผลได้ จากนั้นเลือกสร้างแบบทดสอบโดยให้นักเรียนเลือกวิธีที่เหมาะสมกับบทสนทนาที่กำหนดให้

ข้อ 21-22 ศึกษาจุดประสงค์ คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ต้องการวัดความสามารถของผู้เรียนต่อการจดจำความหมายของคำศัพท์จากเนื้อเรื่องที่อ่าน จากนั้นเลือกสร้างแบบทดสอบ โดยให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทยที่กำหนดให้

ข้อ 23-26 ศึกษาจุดประสงค์ คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ต้องการวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับอาชีพงานอดิเรกและกิจวัตรประจำวัน จากนั้นเลือกสร้างแบบทดสอบโดยให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ งานอดิเรกและกิจวัตรประจำวัน

ข้อ 27-30 ศึกษาจุดประสงค์ คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ต้องการวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการทัศนศึกษา จากนั้นเลือกสร้างแบบทดสอบโดยให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทยที่กำหนดให้

2.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบ จากนั้นนำส่วนที่บกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.3 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษาเพื่อทำการประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์และข้อสอบ จากการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00

2.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ที่ได้ผ่านการเรียนเนื้อหาดังกล่าวมาแล้ว จากนั้นทำการตรวจคำตอบ โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.5 นำผลการตรวจแบบทดสอบที่ได้ มาคำนวณหาค่าความยากง่าย (p) ที่อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่อยู่ระหว่าง 0.20 – 1.00

2.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ที่อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ที่อยู่ระหว่าง 0.20 – 1.00 จำนวน 20 ข้อ นำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเดียวกันอีกครั้ง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่น ใกล้เคียง 1 จะมีค่าความเชื่อมั่นสูง

2.7 นำข้อสอบที่ได้มาจัดสลับข้อก่อนเรียนและหลังเรียน และจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบวัดระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ โดยแบ่งรายการประเมินออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านผลการจัดการเรียนรู้ การสร้างเครื่องมือเริ่มจากศึกษาเอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตของแบบสอบถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จากนั้นสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและปรับแก้ไข เมื่อเสร็จแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามและความเหมาะสม จากนั้นจัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ จากการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อน ซึ่งแจ้งผลการเรียนรู้เนื้อหาสาระการเรียนรู้การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการเรียน 14 ชั่วโมง
4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) ชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน
5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
6. นำผลที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิภาพของการเรียน
7. นำผลที่ได้จากแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี จากการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบประเมินความคิดเห็นชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบจัดลำดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานีในแต่ละข้อรายการมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมายโดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.54 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ใช้ค่าสถิติ t-test แบบ dependent samples โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3. การวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ จากการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียน เป็นแบบประเมินความคิดเห็นชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบจัดลำดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยนำความคิดเห็นของผู้เรียนจากการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจในแต่ละข้อ
รายการมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมายโดยกำหนดค่าเฉลี่ย
เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.54 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด



บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี” ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย 1) เพื่อหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้อิงงานปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้อิงงานปฏิบัติ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 แผน และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบและประเมินความเหมาะสม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอ ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
1. สำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด			
1.1 สำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้			
2.1 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.67	0.47	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ			
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา/สาระการเรียนรู้			
3.3 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ	4.67	0.47	มากที่สุด
	4.33	0.47	มาก

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
3.4 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของ ผู้เรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
3.5 การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
3.6 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
3.7 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้เกิดการ เรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
3.8 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการคิด	4.67	0.47	มากที่สุด
3.9 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม	4.67	0.47	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.64	0.47	มากที่สุด

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ความเหมาะสมของแผนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.64, SD = 0.47)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 3 ห้องเรียน คือ ป.5/6 – 5/8 จำนวน 127 คน ดำเนินการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน จากนั้นนำผลคะแนนสอบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้มาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติทดสอบที (t) และระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี

ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานีที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)		ค่าสถิติทดสอบที (t)	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.)	
				\bar{D}	S.D.D			
ก่อนเรียน	127	20	9.22	3.67	4.47	3.04	16.59*	0.00
หลังเรียน	127	20	13.69	4.60				

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี

ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 3 ห้องเรียน คือ ป. 5/6 – 5/8 จำนวน 127 คน ดำเนินการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภายหลังจากได้รับการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการศึกษาคำคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบ
เน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ
(อุทัยศึกษาการ) จังหวัดอุทัยธานี

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านสื่อการเรียนรู้			
1.1 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น	4.46	0.64	มาก
1.2 สื่อการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่น	4.31	0.71	มาก
1.3 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ	4.52	0.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.43	0.65	มาก
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
2.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนและมีพัฒนาการด้านคำศัพท์	4.52	0.64	มากที่สุด
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนมีการวางแผนการทำงาน	4.42	0.66	มาก
2.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม การวิเคราะห์รูปแบบทางภาษา	4.53	0.59	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.49	0.63	มาก
3. ด้านผลการจัดการเรียนรู้			
3.1 นักเรียนมีความสามารถด้านคำศัพท์สูงขึ้น	4.46	0.65	มาก
3.2 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.48	0.64	มาก
เฉลี่ย	4.47	0.64	มาก
ภาพรวม	4.46	0.64	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทัยศึกษาการ) จังหวัดอุทัยธานี

มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.46, SD = 0.64) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม การวิเคราะห์รูปแบบทางภาษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.53, SD = 0.59) รองลงมาคือ สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ (Mean = 4.52, SD = 0.60) และ กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝน และมีพัฒนาการด้านคำศัพท์ (Mean = 4.52, SD = 0.64)



บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี” ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในลักษณะงานวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย 1) เพื่อหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 3 ห้องเรียน คือ ป.5/6 – 5/8 จำนวน 127 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) มีบทสรุปดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ว่า

1. ผลการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.47)
2. ความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($= 4.64$, S.D. = 0.47) อาจเนื่องมาจากแผนการสอนตรงตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนด นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างจากรวบรวมแนวคิดต่าง ๆ ของนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น นูแนน (Nunan, 2004; รัตนพร เตือนช้าง และคณะ, 2550; Willis, 1996) เป็นต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกบริบทที่นักวิชาการกล่าวถึงมากที่สุด และสามารถพบบ่อยที่สุด ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนงานปฏิบัติ (pre-task) ขั้นตอนปฏิบัติ (task cycle) และขั้นเน้นภาษา (language focus)

ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (pre-task) เป็นขั้นแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง รวมถึงคำศัพท์และสำนวนที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนปฏิบัติ (task cycle) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. งานปฏิบัติ (Task) เป็นขั้นให้นักเรียนทำงานปฏิบัติเป็นคู่ หรือกลุ่มเล็ก ๆ โดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำอยู่ห่าง ๆ และให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น เช่น การตรวจตราการออกเสียง หรือแนะนำวิธีการปฏิบัติงานที่ดีกว่าที่กำลังดำเนินอยู่ และไม่ควรเข้าไปดูแลนักเรียนมากเกินไป รวมทั้งกำหนดเวลาในการทำงาน โดยเตือนนักเรียนก่อนหมดเวลา 1 นาที จากนั้นใช้เวลา 1-2 นาทีหลังจกหมดเวลาสำหรับให้ข้อมูลย้อนกลับต่อนักเรียน และให้ข้อเสนอแนะซึ่งควรเป็นข้อเสนอแนะเชิงบวก เพราะจะทำให้ให้นักเรียนมีกำลังใจในการทำงาน

2. การวางแผน (Planning) เป็นขั้นให้นักเรียนเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงานให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง (อาจเป็นการรายงานผลโดยการพูดหรือการเขียน) ว่าทำงานปฏิบัตินั้นอย่างไร มีการตัดสินใจหรือค้นพบอะไรบ้าง จะนำเสนอในรูปแบบของการกล่าวรายงาน หรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ บทบาทของครู คือ เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือด้านการใช้ภาษา สำหรับการรายงาน ให้ข้อเสนอแนะแก้ไขข้อผิดพลาด ตรวจสอบฉบับร่างก่อนที่นักเรียนจะลงมือเขียนเพื่อใช้ประกอบในการพูด หรือนำเสนอหน้าชั้นเรียน

3. การรายงานผล (Report) เป็นขั้นให้นักเรียนบางกลุ่มออกมารายงานผลการปฏิบัติงานหรือแลกเปลี่ยนงานเขียน หรือเปรียบเทียบผลของงานปฏิบัติ บทบาทของครู คือ เป็นประธาน ครูลำดับการนำเสนอ อาจใช้การจับฉลากหรือวิธีอื่น ๆ แนะนำการนำเสนอ บอกจุดประสงค์ในการฟัง และวางตัวนักเรียนที่ทำหน้าที่ในการสรุปผลการฟังหรือตั้งคำถาม บทบาทนักเรียน สามารถแยกได้ 2

กลุ่ม คือ กลุ่มที่นำเสนอและกลุ่มที่เป็นผู้รับฟังการนำเสนอ โดยผู้รับฟังการนำเสนอจะมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม ชักถามข้อสงสัย และร่วมประเมินกลุ่มที่นำเสนอกับครู

ขั้นเน้นภาษา (language focus) ขั้นศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาของภาษา หน้าที่ของภาษาและได้ทำการฝึกใช้ภาษา ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

1. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นให้นักเรียนพิจารณาและอภิปราย คุณลักษณะเฉพาะของข้อความหรือการถอดเสียงของเสียงบันทึก นักเรียนวิเคราะห์และตรวจสอบ รวมทั้งร่วมอภิปรายถึงลักษณะสำคัญของเนื้อหา เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาไวยากรณ์จากที่นักเรียนเรียนรู้และได้ปฏิบัติจากงาน อาจจะมีคำถามที่สังเกตเห็น บทบาทของครู คือ นำเสนอคำ วลี ประโยค รูปแบบประโยคที่อยู่ในงานที่นักเรียนได้ทำ เพื่อให้นักเรียนรู้หลัก และวิธีการนำไปใช้อย่างถูกต้อง

2. การฝึกฝน (Practice) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนให้นักเรียนฝึกฝนคำศัพท์ใหม่ วลีใหม่ หรือบทสนทนาใหม่ที่เกิดจากขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งจะให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษามีการทำแบบฝึกหัด ใบงานต่าง ๆ เพื่อเป็นการทบทวน เช่น ในการเรียนเรื่องบอกรูปร่างลักษณะ ครูมอบใบงานเกี่ยวกับคำตรงข้าม แต่งประโยคจากรูปภาพที่กำหนดให้ หรือจัดคำที่แตกต่างจากพวก

3. ความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) สามารถพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากการใช้คำศัพท์ที่นักเรียนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และความหมายได้ดียิ่งขึ้น การนำคำศัพท์ไปใช้ซ้ำ ๆ วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้คำศัพท์นั้น ๆ ซ้ำไปซ้ำมาในหลาย ๆ ขั้นตอน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้แม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนี้การทำงานแบบร่วมมือกันของนักเรียน ทั้งการทำงานเป็นคู่ และการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้คำศัพท์ในการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และกระตุ้นการเรียนรู้คำศัพท์ สอดคล้องกับงานวิจัยของฮัสซัน (Hassan, 2021) ที่พบว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ของนักเรียนประถมศึกษาในประเทศไทยมาเลเซีย ส่งผลให้คะแนนสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน โดยการเรียนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานเปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อน และครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกฝนการใช้คำศัพท์ในบริบทที่มีความหมาย ผ่านการใช้คำศัพท์นั้น ๆ ซ้ำ ๆ จึงช่วยเพิ่มความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เป็นวิธีการสอนที่ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกระบวนการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานกับเพื่อนเป็นคู่ หรือทำงานเป็นกลุ่ม สามารถพูดคุยปรึกษากับเพื่อนได้ ลดความวิตกกังวล และมั่นใจในคำตอบของตนเอง ขั้นตอนการสอน ให้นักเรียนในการเตรียมตัวนำเสนอ ทำให้นักเรียนมีเวลาในการวางแผนการทำงาน การเตรียมข้อมูล และซักซ้อม อีกทั้งยังมีครูคอยให้คำแนะนำ และตรวจสอบคำตอบให้ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ เชื่อมั่น อีกทั้งในขั้นตอนหลังการนำเสนอ มีครูและเพื่อนคอยให้คำแนะนำ คำชมเชย ยิ่งเพิ่มความมั่นใจให้นักเรียน ทำให้มีความสุขในการเรียนการสอน อีกทั้งนักเรียนมีโอกาสนในการเลือกเนื้อหาที่จะนำเสนอตามความสนใจของตนเอง ช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน ความใส่ใจในการทำงาน การค้นหาข้อมูล นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม การวิเคราะห์รูปแบบทางภาษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ และ กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝน และมีพัฒนาการด้านคำศัพท์ สอดคล้องกับงานวิจัยของวารุณี พุ่มจันทร์ (2564) ที่พบว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานส่งผลให้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านผลการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ ลัพและตรัง (Lap and Trang, 2017) มุ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ผลของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ในการเรียนรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ใน Mekong Delta ประเทศเวียดนาม ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจภายนอกของผู้เข้าร่วมเพิ่มสูงขึ้น และความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ผู้เข้าร่วมการทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จังหวัดอุทัยธานี” ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะของการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ควรจัดสลับกับกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อไม่ให้นักเรียนแบกรับภาระงานที่มากเกินไป

1.2 ควรให้นักเรียนเลือกหัวข้อเรื่องที่ตนเองอยากเรียน เพื่อเพิ่มแรงจูงใจและความใฝ่รู้ในการทำภาระงาน

1.3 แผนการสอนควรยืดหยุ่น หากนักเรียนต้องการเวลาในการทำขั้นตอนใด เพื่อความมั่นใจในการนำข้อมูลมานำเสนอ และเพิ่มความมั่นใจให้กับนักเรียนในการเรียนครั้งต่อ ๆ ไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ หัวข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย จึงควรนำวิธีสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ไปใช้กับการเรียนการสอนในหัวข้ออื่น ๆ ของบทเรียน และบูรณาการกับกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม เพลง หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมตามวัยและความสามารถของนักเรียน

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติกับวิธีการสอนอื่น ๆ ในการพัฒนาด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ



บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยบูรรัมย์

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรรณิการ์ กาญจนดา. (2562). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติ เพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าว สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- การิตา ชื่นแพง. (2557). *การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทอร์นบอริ, ส., อมตา เวชพฤติ, นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์, และวิภา เกียรติอนุพงศ์. (2546). *วิธีสอนศัพท์ =: How to teach vocabulary*. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- นพรัตน์ ทองมาก. (2558). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปารวี งามอนันต์. (2564). *การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เพ็ญภา ทัพพันธ์. (2558). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนพร เกื้อนช้าง, ศิญาภรณ์ ไคขุนทด, และสุรัตน์วดี อัคราช. (2550). *การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ TBLT (Task-Based Language Teaching) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วารุณี พุ่มจันทร์. (2564). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ศิธร แสงธนู, และคิต พงศ์ทัต. (2541). *คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุขุมารณ์ แคลสิค. (2561). *การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการ สื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR ระดับชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- อุษา มะหะหมัด. (2558). *การพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Anchunda, H., Y. (2022). An Instructional Model Development Based on Task-based Learning Approach and Continuous Effective Oral Practice to Enhance Primary School Students' English-speaking Ability and Confidence in Phitsanulok Province. *Humanities and Social Sciences Journal of Pibulsongkram Rajabhat University*, 16(2), 478 - 493.
- Ellis R., & Oxford University Press. (2003). *Task-based language learning and teaching (2nd impr)*. Oxford University Press.
- Fan, M. Y. (2003). Frequency of use, Perceived usefulness, and actual usefulness of second language vocabulary strategies: A study of Hong Kong learners. *Modern Language Journal*, 87(ii), 222-241.
- Gunning, T. G. (1992). *Creating reading instruction for all children*. Boston: Allyn & Bacon.
- Hassan, I., Zamzam, I. A. M., Azmi, M. N. L., & Abdullah, A. T. H. (2021). Development of English speaking skills through task-based learning among primary school students in Malaysia. *Theory and Practice in Language Studies*, 11(11), 1499-1506. DOI: <https://doi.org/10.17507/tpls.1111.20>
- Krashen, S. D. (1971). *Language acquisition and language education: Extensions and applications*. London: Prentice Hall International.
- Lightbown, P. M., & Spada, N. (1999). *How languages are learned (2nd ed.)*. Oxford: Oxford University Press.

- Li-na, ZHOU. (2012, April). Pedagogical Strategies for Task-Based Vocabulary Acquisition. *Sino-US English teaching*. Retrieved July 02, 2022, from https://d1wqtxts1xzle7.cloudfront.net/31395883/2012.04_Sino-US_English_Teaching-with-cover-page-v2.pdf
- Long, M. (1990). *Second language acquisition and task-based language teaching*. Malden, MA: Wiley-Blackwell.
- Mackey, W. (1997). *Language Teaching Analysis*. London: Green.
- McCarthy, M. (1997). *Vocabulary*. Oxford: Oxford University Press.
- Moon, J. (2000). *Children learning English*. Oxford: Macmillan.
- Nation, I. (2003). *Learning vocabulary in another language* (4th ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Nezhad, G., & Shokrpour, N. (2012, July). *The Impact of task type and cognitive style on vocabulary learning*. Retrieved September 13, 2022, from file:///C:/Users/acer/Dropbox/My%20PC%20(LAPTOP-SSGOQPJ9)/Downloads/The_Impact_of_Task_Type_and_Cognitive_Style_on_Voc.pdf
- Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2014). *Task-based teaching and learning*. In M. A. Snow (Eds.). *Teaching English as a Second or Foreign Language* (4th ed., pp. 455-470). Boston, MA: National Geographic Learning: Cengage Learning.
- Rasinski, D. T., Newton, R. M. (2008). *Greek and Latin Roots: Keys to Building Vocabulary*. Shell Educational Publishing.
- Richard, J., Platt, J., & Weber, H. (1986). *Longman dictionary of applied linguistics*. Essex: Longman.
- Richards, J. C., & Renandya, W. A. (2002). *Methodology in language teaching: An anthology of current practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Saeed, S. (2019). *Effect of using task-based approach on the achievement of fifth primary class pupils*. Iraq: University of Mosul.

- Sarani, A., & Sahebi, L.F. (2012, August). *The Impact of Task-based Approach on Vocabulary Learning in ESP Courses*. *English language teaching*, Retrieved July 02, 2022, from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1080015.pdf>
- Thornbury, S., & Harmer, J. (2002). *How to teach vocabulary*. England: Longman.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Essex: Addison Wesley Longman.
- Willis, J. (2000). *A framework for task-based learning* (4th ed.). Harlow: Longman.





ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ดร. สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เนรัญชลา จารุจิตร อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์
3. อาจารย์กนิษฐวดี ต่านตระกูลหิรัญ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนตลุกข่อยน้ำ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2



ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล



1. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน




ตาราง 6 แสดงคะแนนประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน


รายการประเมิน	ระดับคะแนนที่ประเมิน			เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
1.1 สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้					
2.1 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นงานปฏิบัติ					
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา/สาระการเรียนรู้	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนนที่ประเมิน			เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3.3 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ หลากหลายสอดคล้องกับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้น งานปฏิบัติ	4	4	5	4.33	เหมาะสมมาก
3.4 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสม และตรงตามความสนใจของผู้เรียน	4	5	5	4.67	ที่สุด
3.5 การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อ กระบวนการพัฒนาผู้เรียน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมาก ที่สุด
3.6 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับชั้น ของผู้เรียน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมาก ที่สุด
3.7 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้น ความสนใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้	4	5	5	4.67	เหมาะสมมาก ที่สุด
3.8 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด	4	5	5	4.67	เหมาะสมมาก ที่สุด
3.9 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสม	4	5	5	4.67	เหมาะสมมาก ที่สุด
เฉลี่ย	4	4.91	5	4.64	เหมาะสมมาก ที่สุด

2. ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
<p>จุดประสงค์ (Objectives) แผนการเรียนรู้ที่ 1 (ข้อ 1-6)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ - พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพได้ <p><u>Vocabulary:</u> (Jobs) firefighter, vet, baker, farmer, bus driver, postman, pilot, DJ</p> <p>(Phrases) drive buses, fly planes, make bread, grow vegetables, deliver letters, play music</p> <p><u>Structure:</u> I'm a bus driver. I drive buses.</p>					
1	<p>What does she do?</p>  <ul style="list-style-type: none"> a. She is a vet. b. She is a farmer. c. She is a baker. d. She is a pilot. 	+1	+1	+1	ใช้ได้
2	<p>What does he do?</p>  <ul style="list-style-type: none"> a. He is a DJ. b. He is a firefighter. c. He is a postman. d. He is a farmer. 	+1	+1	+1	ใช้ได้

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
3	What do they do?  a. They are pilots. b. They are bus drivers. c. They are bakers. d. They are vets.	+1	+1	+1	ใช้ได้
4	What does he do?  a. He is a clown. b. He is a photographer. c. He is a postman. d. He is a firefighter.	+1	+1	+1	ใช้ได้
5	What does he do?  a. He is a bus driver. b. He is an artist. c. He is an engineer. d. He is clown.	+1	+1	+1	ใช้ได้

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
6	What does he do?  a. He is a DJ. b. He is a firefighter. c. He is an engineer. d. He is a photographer.	+1	+1	+1	ใช้ได้
จุดประสงค์ (Objectives) แผนการเรียนรู้ที่ 2 (ข้อ 7-10) - เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและกิจกรรมที่ทำได้ - ตอบคำถามจากการอ่านได้ Vocabulary: (Noun) clown (Phrases) grow, deliver letters Structure: She usually plays the piano. She is playing the guitar today. A postman delivers letters!					
7	She usually the piano. a. plays b. rides c. eats d. drives	+1	+1	+1	ใช้ได้
8	They are a tractor. a. playing b. riding c. eating d. driving	+1	+1	+1	ใช้ได้
9	I lunch at 12 o'clock. a. play b. ride c. eat d. drive	+1	+1	+1	ใช้ได้

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
10	Lilly always a bike to school. a. plays b. rides c. eats d. drives	+1	+1	+1	ใช้ได้
<p>จุดประสงค์ (Objectives) แผนการเรียนรู้ที่ 3 (ข้อ 11-14)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ - พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบและไม่ชอบทำได้ <p>Vocabulary: (Nouns) photographer, clown, people, fire engine (Verb) grow (Phrase) take a photo</p> <p>Structure: What do you like doing? I like watching TV but I don't like going to bed.</p>					
11	I don't like a bath. a. taking b. running c. getting d. studying	+1	+1	+1	ใช้ได้
12	They don't like up early. a. flying b. riding c. getting d. swimming	+1	+1	+1	ใช้ได้
13	She doesn't like the dog. a. getting b. walking c. reading d. studying	+1	+1	+1	ใช้ได้
14	He likes his room. a. studying b. cooking c. playing d. tidying	+1	+1	+1	ใช้ได้

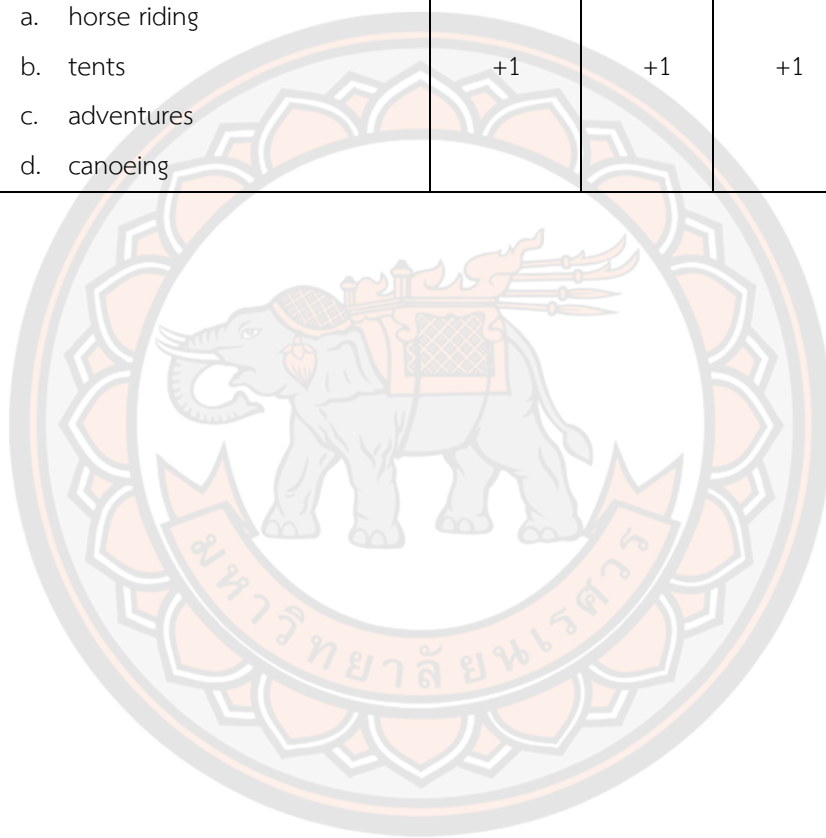
ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
<p>จุดประสงค์ (Objectives) แผนการเรียนรู้ที่ 4 (ข้อ 15-20)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาได้ - เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ชอบทำได้ - พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่อยากทำในอนาคต พร้อมบอกเหตุผลได้ <p>Structure: He likes playing basketball. What do you want to be? I want to be a firefighter! Why? Because I like helping people!</p>					
15	<p>A: What do you want to be? B: I want to be a farmer. A: Why? B: Because I like</p> <ul style="list-style-type: none"> a. flying planes b. growing vegetables c. taking pictures d. helping animals 	+1	+1	+1	ใช้ได้
16	<p>A: What do you want to be? B: I want to be a pilot! A: Why? B: Because I like</p> <ul style="list-style-type: none"> a. drawing and painting b. taking pictures c. flying planes d. building houses 	+1	+1	+1	ใช้ได้
17	<p>A: What do you want to be? B: I want to be a vet! A: Why? B: Because I like</p> <ul style="list-style-type: none"> a. helping animals b. drawing and painting c. growing vegetables d. taking pictures 	+1	+1	+1	ใช้ได้

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
18	A: What do you want to be? B: I want to be a photographer! A: Why? B: Because I like a. growing vegetables b. building houses c. taking pictures d. flying planes	+1	+1	+1	ใช้ได้
19	A: What do you want to be? B: I want to be an artist. A: Why? B: Because I like a. drawing and painting b. helping animals c. growing vegetables d. taking pictures	+1	+1	+1	ใช้ได้
20	A: What do you want to be? B: I want to be an engineer. A: Why? B: Because I like a. growing vegetables b. taking pictures c. flying planes d. building houses .	+1	+1	+1	ใช้ได้
<p>จุดประสงค์ (Objectives) แผนการเรียนรู้ที่ 5 (ข้อ 21-22)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายความหมายของคำศัพท์ในเนื้อเรื่องได้ - นำเสนอเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ได้ <p>Structure: What do firefighters do? Well, we fight fires! Why do you want to be a firefighter? Because I like helping people and I want to drive a fire engine.</p>					

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
21	ข้อใดมีความหมายว่า “รถดับเพลิง” a. firework b. fire engine c. firefighter d. fire station	+1	+1	+1	ใช้ได้
22	ข้อใดมีความหมายว่า “สถานีดับเพลิง” a. firework b. fire engine c. firefighter d. fire station	+1	+1	+1	ใช้ได้
<p>จุดประสงค์ (Objectives) แผนการเรียนรู้ที่ 6 (ข้อ 23-26)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพและงานอดิเรกได้ - พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ งานอดิเรก และกิจวัตรประจำวันได้ - เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ งานอดิเรก และกิจวัตรประจำวันของบุคคลใกล้ตัว <p>Vocabulary:(Phrases) collect coins, deliver letters Structure: Mr Mills is our postman. He delivers letters to all the people in our street. In his free time, Mr Mills collects coins!</p>					
23	Which is <u>not</u> free time activities? a. watch TV. b. read comic books c. collect stamps d. go to school	+1	+1	+1	ใช้ได้
24	A: What do you do in your free time? B: a. I go fishing. b. I teach English on Mondays. c. I have breakfast at 7 o'clock. d. I fight fire.	+1	+1	+1	ใช้ได้

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
25	What time does he get up? a. He likes cooking. b. At half past six. c. He's a postman. d. He makes bread.	+1	+1	+1	ใช้ได้
26 is a free time activity. a. Getting up b. Having lunch c. Collecting coins d. Driving a fire engine.	+1	+1	+1	ใช้ได้
<p>จุดประสงค์ (Objectives) แผนการเรียนรู้ที่ 7 (ข้อ 27-30)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ - พุดให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางไปทัศนศึกษากับโรงเรียนในประเทศของตนเองได้ <p>Vocabulary: (Nouns) school trips, tents, campsites, barbeque, camp fire, adventures (Activities) canoeing, sailing, fishing, horse riding (Verbs) go out, go away, share</p> <p>Structure: Children in the UK like going on school trips. They can try lots of outdoor activities, for example canoeing, sailing, fishing, climbing or horse riding.</p>					
27	ข้อใดมีความหมายว่า “การเดินทางไปทัศนศึกษากับโรงเรียน” a. barbeque b. school trips c. tents d. horse riding	+1	+1	+1	ใช้ได้
28	ข้อใดมีความหมายว่า “กิจกรรมเล่นเรือใบ” a. sailing b. fishing c. canoeing d. adventures	+1	+1	+1	ใช้ได้

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
29	ข้อใดมีความหมายว่า “กองไฟ” a. barbeque b. campsites c. school trips d. camp fire	+1	+1	+1	ใช้ได้
30	ข้อใดมีความหมายว่า “การผจญภัย” a. horse riding b. tents c. adventures d. canoeing	+1	+1	+1	ใช้ได้



3. ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

คำถาม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. ด้านสื่อการเรียนรู้				
1.1 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนจดจำ คำศัพท์ได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	ใช้ได้
1.2 สื่อการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษา ในการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่น	+1	+1	+1	ใช้ได้
1.3 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	ใช้ได้
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้				
2.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ นักเรียนได้ฝึกฝนและมีพัฒนาการด้าน คำศัพท์	+1	+1	+1	ใช้ได้
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียน มีการวางแผนการทำงาน	+1	+1	+1	ใช้ได้
2.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เช่น การทำงาน เป็นกลุ่ม การวิเคราะห์รูปแบบทางภาษา	+1	+1	+1	ใช้ได้
3. ด้านผลการจัดการเรียนรู้				
3.1 นักเรียนมีความสามารถด้านคำศัพท์สูงขึ้น	+1	+1	+1	ใช้ได้
3.2 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	ใช้ได้

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	5	4	3	2	1			
1. ด้านสื่อการเรียนรู้								
1.1 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น	69	48	10	-	-	4.46	0.64	มาก
1.2 สื่อการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่น	58	51	18	-	-	4.31	0.71	มาก
1.3 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลายน่าสนใจ	73	47	7	-	-	4.52	0.60	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.43	0.65	มาก
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
2.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนและมีพัฒนาการด้านคำศัพท์	75	44	7	1	-	4.52	0.64	มากที่สุด
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนมีการวางแผนการทำงาน	65	50	12	-	-	4.42	0.66	มาก
2.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม การวิเคราะห์รูปแบบทางภาษา	73	48	6	-	-	4.53	0.59	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.49	0.63	มาก
3. ด้านผลการจัดการเรียนรู้								
3.1 นักเรียนมีความสามารถด้านคำศัพท์สูงขึ้น	69	47	11	-	-	4.46	0.65	มาก
3.2 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	71	46	10	-	-	4.48	0.64	มาก

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	5	4	3	2	1			
เฉลี่ย						4.47	0.64	มาก
ภาพรวม						4.46	0.64	มาก



ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning)
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5



แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Jobs แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Jobs ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5 รหัส อ 15101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลาเรียน 2 ชั่วโมง ผู้สอน นางสาวนัฐกานต์ ยิ้มพะ โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร)</p>

<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)</p> <ul style="list-style-type: none">- นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ (K)- นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ (P)- นักเรียนสามารถพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพได้ (P)- นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงานขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (A)

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.5/2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ต 1.1 ป.5/3 ระบุ/วาดภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆที่ฟังหรืออ่าน

มาตรฐานต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.2 ป.5/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.3	นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน
ตัวชี้วัด	
ต 1.3 ป.5/1	พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
	สาระที่4ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก
มาตรฐานต4.1	ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
ตัวชี้วัด	
ต 4.1 ป.5/1	ฟังพูดและอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การรู้และเข้าใจเกี่ยวกับสำนวนภาษาที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาเรียนและเวลา ช่วยให้พูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. สาระการเรียนรู้

3.1 ทักษะเฉพาะวิชา

1) Language Features and Functions

Vocabulary:	(Jobs) firefighter, vet, baker, farmer, bus driver, postman, pilot, DJ (Phrases) drive buses, fly planes, make bread, grow vegetables, deliver letters, play music
Structure:	I'm a bus driver. I drive buses.
Pronunciation:	Stressing words more than one syllable
Functions:	Talking about jobs and daily routines

2) Language Skills

Listening:	ฟังเพื่อความเข้าใจ
Speaking:	พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 4.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิด

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1 ฝึกเรียนรู้

5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน	กระบวนการ
ชั่วโมงที่ 1	
1. ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (pre-task)	<p>1. นำเข้าสู่บทเรียนโดยถามนักเรียนว่า What would you be when you get older? ครูรวบรวมคำตอบจากนักเรียนมาเขียนบนกระดาน เช่น singer, actor, dancer, teacher, doctor, soldier เป็นต้น</p> <p>2. นำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ ได้แก่ firefighter (นักดับเพลิง), vet (สัตวแพทย์), baker (คนทำขนมปัง), farmer (ชาวนา), bus driver (พนักงานขับรถโดยสาร), postman (บุรุษไปรษณีย์), pilot (นักบิน) และ DJ (คนเปิดเพลง) โดยการแสดงบัตรภาพแล้วให้นักเรียนช่วยกันพูดบอกความหมาย</p> <p>3. ครูนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนควรรู้จักเพิ่มเติม เช่น astronaut (นักบินอวกาศ), plumber (ช่างประปา), nurse (พยาบาล), artist (ศิลปิน), chef (พ่อครัว) และ dentist (ทันตแพทย์) จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพตามครูอีกครั้ง โดยเน้นให้นักเรียนลงเสียงหนักในคำ (word stress) ให้ถูกต้อง ดังนี้</p> <p style="text-align: center;">firefighter baker farmer busdriver postman pilot astronaut plumber artist dentist DJ</p> <p>4. ครูเขียนประโยค I am a teacher. I teach students. บนกระดาน แล้วชี้มาที่ตนเองแล้วพูดประโยคดังกล่าว จากนั้นครูสุ่มถามนักเรียน 1 คน ดังนี้</p> <p>T: I am a teacher. What about you?</p>

ขั้นตอน	กระบวนการ
	<p>S1: I am a student.</p> <p>T: What do you do?</p> <p>S1: I study.</p> <p>T: Great job!</p> <p>ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า เมื่อเราต้องการถามผู้อื่นว่าประกอบอาชีพอะไร เราจะพูดว่า What's your job? หรือ What do you do? เช่น</p> <p>A: What's your job?</p> <p>B: I'm a pilot. I fly planes. What about you?</p> <p>A: I'm a bus driver. I drive buses.</p>
2. ขั้นงานปฏิบัติ (task cycle)	<p>2.1 งานปฏิบัติ (Task)</p> <p>- ครูอธิบายภาระงาน ให้นักเรียนทำงานคู่ แต่งบทสนทนาเกี่ยวกับอาชีพ โดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนหรือนอกเหนือจากบทเรียนก็ได้ จากนั้นให้เวลานักเรียนฝึกพูดจนคล่อง เพื่อออกมาถาม-ตอบที่หน้าชั้นในชั่วโมงถัดไป เช่น</p> <p>S1: What do you do?</p> <p>S2: I'm a farmer. I grow vegetables. What about you?</p> <p>S1: I'm a dentist. I check your teeth and keep them clean.</p> <p>2.2 การวางแผน (Planning)</p> <p>- นักเรียนจับคู่กันวางแผนการทำงาน และเตรียมตัวรายงานผลในชั่วโมงถัดไป ครูเดินดูนักเรียนทำงาน พร้อมให้คำปรึกษา ครูชี้แจงว่า นักเรียนสามารถออกมารายงานผลหน้าชั้นด้วยวิธีการใดก็ได้ เช่น แสดงบทบาทสมมติ Role play เป็นต้น</p>
ชั่วโมงที่ 2	
2. ขั้นงานปฏิบัติ (task cycle)	<p>2.3 การรายงานผล (Report)</p> <p>- นักเรียนออกมากถาม-ตอบที่หน้าชั้น ครูให้นักเรียนที่ไม่ได้ออกมารายงานจุดคำศัพท์อาชีพ พร้อมความหมายที่ไม่ได้อยู่ในบทเรียน</p>

ขั้นตอน	กระบวนการ
3. ชั้นเน้นภาษา (language focus)	<p>3.1 การวิเคราะห์ (Analysis)</p> <p>- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำศัพท์ต่างๆที่เพื่อนออกมา นำเสนอ</p> <p>3.2 การฝึกฝน (Practice)</p> <p>- นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน หน้า 44 ฝึกฝน ความหมายของคำศัพท์</p>


7. การวัดและประเมินผล





วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
ประเมินการพูดและให้ข้อมูล เกี่ยวกับอาชีพ	แบบประเมินการพูด	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่าน เกณฑ์
ประเมินชิ้นงาน The Jobs	แบบประเมินชิ้นงาน	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่าน เกณฑ์
สังเกตการออกเสียงคำศัพท์	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่าน เกณฑ์
จับคู่ภาพกับคำศัพท์	แบบฝึกหัด	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึกหัด (Workbook)	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมบ่งชี้ด้านใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ พอใช้ผ่านเกณฑ์

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 8.1 หนังสือเรียน EXTRA and Friends 5 ป. 5
- 8.2 แบบฝึกหัด EXTRA and Friends 5 ป. 5
- 8.3 บัตรคำศัพท์
- 8.4 อินเทอร์เน็ต


ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความรู้ความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5





	<p>แบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Jobs ปีการศึกษา 2565 รายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 15101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ข้อสอบมีจำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน เวลา 30 นาที คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>
---	---

ข้อที่	คำถาม	ตัวเลือก
1	<p>What does she do?</p> 	<p>a. She is a vet. b. She is a farmer. c. She is a baker. d. She is a pilot.</p>
2	<p>What do they do?</p> 	<p>a. They are pilots. b. They are bus drivers. c. They are bakers. d. They are vets.</p>
3	<p>What does he do?</p> 	<p>a. He is a bus driver. b. He is an artist. c. He is an engineer. d. He is clown.</p>
4	<p>What does he do?</p> 	<p>a. He is a DJ. b. He is a firefighter. c. He is an engineer. d. He is a photographer.</p>
5	<p>She usually the piano.</p>	<p>a. plays b. rides c. eats d. drives</p>
6	<p>I lunch at 12 o'clock.</p>	<p>a. play b. ride c. eat d. drive</p>

ข้อที่	คำถาม	ตัวเลือก
7	I don't like a bath.	a. taking b. running c. getting d. studying
8	They don't like up early.	a. flying b. riding c. getting d. swimming
9	She doesn't like the dog.	a. getting b. walking c. reading d. studying
10	He likes his room.	a. studying b. cooking c. playing d. tidying
11	A: What do you want to be? B: I want to be a farmer. A: Why? B: Because I like	a. flying planes b. growing vegetables c. taking pictures d. helping animals
12	A: What do you want to be? B: I want to be a vet! A: Why? B: Because I like	a. helping animals b. drawing and painting c. growing vegetables d. taking pictures
13	A: What do you want to be? B: I want to be an artist. A: Why? B: Because I like	a. drawing and painting b. helping animals c. growing vegetables d. taking pictures
14	A: What do you want to be? B: I want to be an engineer. A: Why? B: Because I like	a. growing vegetables b. taking pictures c. flying planes d. building houses

ข้อที่	คำถาม	ตัวเลือก
15	ข้อใดมีความหมายว่า "รถดับเพลิง"	a. firework b. fire engine c. firefighter d. fire station
16	Which is <u>not</u> free time activities?	a. watch TV. b. read comic books c. collect stamps d. go to school
17	What time does he get up?	a. He likes cooking. b. At half past six. c. He's a postman. d. He makes bread.
18	ข้อใดมีความหมายว่า "การเดินทางไปทัศนศึกษากับโรงเรียน"	a. barbeque b. school trips c. tents d. horse riding
19	ข้อใดมีความหมายว่า "กิจกรรมเล่นเรือใบ"	a. sailing b. fishing c. canoeing d. adventures
20	ข้อใดมีความหมายว่า "การผจญภัย"	a. horse riding b. tents c. adventures d. canoeing


แบบทดสอบหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Jobs ปีการศึกษา 2565
รายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 15101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ข้อสอบมีจำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน เวลา 30 นาที
คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อที่	คำถาม	ตัวเลือก
1	What does he do? 	a. He is a DJ. b. He is a firefighter. c. He is a postman. d. He is a farmer.
2	What does he do? 	a. He is a clown. b. He is a photographer. c. He is a postman. d. He is a firefighter.
3	What does he do? 	a. He is a bus driver. b. He is an artist. c. He is an engineer. d. He is clown.
4	What does he do? 	a. He is a DJ. b. He is a firefighter. c. He is an engineer. d. He is a photographer.
5	They are a tractor.	a. playing b. riding c. eating d. driving
6	I lunch at 12 o'clock.	a. play b. ride c. eat d. drive

ข้อที่	คำถาม	ตัวเลือก
7	Lilly always a bike to school.	a. plays b. rides c. eats d. drives
8	They don't like up early.	a. flying b. riding c. getting d. swimming
9	She doesn't like the dog.	a. getting b. walking c. reading d. studying
10	He likes his room.	a. studying b. cooking c. playing d. tidying
11	A: What do you want to be? B: I want to be a pilot! A: Why? B: Because I like	a. drawing and painting b. taking pictures c. flying planes d. building houses
12	A: What do you want to be? B: I want to be a vet! A: Why? B: Because I like	a. helping animals b. drawing and painting c. growing vegetables d. taking pictures
13	A: What do you want to be? B: I want to be a photographer! A: Why? B: Because I like	a. growing vegetables b. building houses c. taking pictures d. flying planes
14	A: What do you want to be? B: I want to be an engineer. A: Why? B: Because I like	a. growing vegetables b. taking pictures c. flying planes d. building houses

ข้อที่	คำถาม	ตัวเลือก
15	ข้อใดมีความหมายว่า "รถดับเพลิง"	a. firework b. fire engine c. firefighter d. fire station
16	ข้อใดมีความหมายว่า "สถานีดับเพลิง"	a. firework b. fire engine c. firefighter d. fire station
17	A: What do you do in your free time? B:	a. I go fishing. b. I teach English on Mondays. c. I have breakfast at 7 o'clock. d. I fight fire.
18 is a free time activity.	a. Getting up b. Having lunch c. Collecting coins d. Driving a fire engine.
19	ข้อใดมีความหมายว่า "กิจกรรมเล่นเรือใบ"	a. sailing b. fishing c. canoeing d. adventures
20	ข้อใดมีความหมายว่า "การผจญภัย"	a. horse riding b. tents c. adventures d. canoeing

ภาคผนวก จ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning)
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร)
จังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (TASK-BASED LEARNING) โรงเรียน
อนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร)” เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ด้าน จำนวน 8 ข้อ

ระดับความพึงพอใจ

- ระดับความพึงพอใจ 1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด หรือ ไม่มีความพึงพอใจ
ระดับความพึงพอใจ 2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย
ระดับความพึงพอใจ 3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
ระดับความพึงพอใจ 4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก
ระดับความพึงพอใจ 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจตามสภาพเป็นจริง

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านสื่อการเรียนรู้					
1.1 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนจดจำ คำศัพท์ได้ดีขึ้น					
1.2 สื่อการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่น					
1.3 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ					
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
2.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ นักเรียนได้ฝึกฝนและมีพัฒนาการด้าน คำศัพท์					
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้กระตุ้นให้ นักเรียนมีการวางแผนการทำงาน					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
2.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม การวิเคราะห์รูปแบบทางภาษา					
3. ด้านผลการจัดการเรียนรู้					
3.1 นักเรียนมีความสามารถด้านคำศัพท์สูงขึ้น					
3.2 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....



ภาคผนวก ฉ ผลคะแนนสอบก่อนเรียน-หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนน			หมายเหตุ
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ความต่าง	
1	17	20	3	
2	7	11	4	
3	5	7	2	
4	12	20	8	
5	7	11	4	
6	6	6	0	
7	8	13	5	
8	14	20	6	
9	13	18	5	
10	14	17	3	
11	16	20	4	
12	16	20	4	
13	8	8	0	
14	10	20	10	
15	9	13	4	
16	13	17	4	
17	7	7	0	
18	8	8	0	
19	9	13	4	
20	10	12	2	
21	5	7	2	
22	12	15	3	
23	10	12	2	
24	5	8	3	
25	0	3	3	
26	5	6	1	
27	10	10	0	
28	5	7	2	
29	12	13	1	
30	6	10	4	
31	16	20	4	

คนที่	คะแนน			หมายเหตุ
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ความต่าง	
32	18	20	2	
33	0	5	5	
34	8	8	0	
35	9	10	1	
36	5	9	4	
37	5	10	5	
38	10	14	4	
39	12	16	4	
40	7	10	3	
41	10	13	3	
42	13	17	4	
43	13	14	1	
44	17	20	3	
45	17	20	3	
46	11	13	2	
47	12	17	5	
48	10	15	5	
49	10	20	10	
50	3	10	7	
51	14	19	5	
52	13	17	4	
53	5	9	4	
54	11	20	9	
55	9	11	2	
56	13	17	4	
57	6	9	3	
58	10	17	7	
59	6	15	9	
60	4	5	1	
61	15	17	2	
62	6	13	7	
63	17	20	3	

คนที่	คะแนน			หมายเหตุ
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ความต่าง	
64	4	6	2	
65	14	16	2	
66	7	10	3	
67	11	17	6	
68	7	10	3	
69	11	17	6	
70	11	18	7	
71	10	20	10	
72	8	12	4	
73	6	14	8	
74	9	17	8	
75	5	14	9	
76	9	17	8	
77	6	13	7	
78	5	20	15	
79	8	6	-2	
80	6	13	7	
81	9	19	10	
82	9	13	4	
83	7	10	3	
84	7	20	13	
85	9	20	11	
86	8	19	11	
87	7	16	9	
88	8	17	9	
89	9	12	3	
90	8	14	6	
91	7	11	4	
92	13	17	4	
93	6	14	8	
94	7	18	11	
95	7	7	0	

คนที่	คะแนน			หมายเหตุ
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ความต่าง	
96	11	18	7	
97	6	11	5	
98	9	13	4	
99	8	14	6	
100	13	17	4	
101	15	19	4	
102	8	8	0	
103	8	12	4	
104	0	4	4	
105	7	7	0	
106	9	13	4	
107	12	17	5	
108	14	19	5	
109	8	12	4	
110	14	20	6	
111	18	20	2	
112	7	8	1	
113	10	17	7	
114	11	14	3	
115	6	8	2	
116	13	17	4	
117	10	19	9	
118	10	10	0	
119	7	8	1	
120	7	10	3	
121	9	15	6	
122	7	9	2	
123	10	17	7	
124	8	13	5	
125	8	13	5	
126	8	12	4	
127	8	16	8	